

זֶה הַשַּׁעַר לַה' צְדִיקִים יְבוֹאוּ בוֹ
סֵפֶר

מִבְּעֵלֹת הַזֶּהָר

דְּרֹשׁת חֲזִיק וְהַתְּעוּרֹת
לְלִמּוּד סֵפֶר הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ - וּבִפְרָט
לְלִמּוּד "תְּקוּנֵי הַזֶּהָר" בַּחֲדָשׁ אֱלּוּל
מִבְּ"ק אֲדָמוֹ"ר מִהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א
בְּמִרְכַּז "בֵּית בְּרֶסֶלֶב"
בַּעֲיַה"ק רַמַּת בֵּית שֹׁמֶשׁ ת"ו
בְּיוֹם ב' אֱלּוּל תש"ע לפ"ק

יֻצָּא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"
בַּעֲיַה"ק בֵּית שֹׁמֶשׁ תוֹבֵב"א
אֱלּוּל תש"ע לפ"ק

זְכִינוּ לְהוֹצִיא לָאוֹר סֵפֶר "אוֹרוֹת הַזֶּהָר"

וּבּו י"ב סְפָרִים - בְּנֶגֶד י"ב שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן

שֶׁכֵּל הַמְּפִיץ הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ זוֹכָה לָכֶךָ

- הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁל הַרְשֵׁב"י (בְּזֶהָר תְּרוּמָה קכ"ח:) -

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

**מַעֲמִיד אֲנִי עָלֵי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכֵּל הַמּוֹצֵחַ אֶת הָרַבִּים [בְּהַפְצַת הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ]
מִתְעַלָּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלֹת, מִה שֶׁאֵין כָּל אָדָם זוֹכָה לָזֶה**

א. כּוֹפֶה אֶת מַלְכוּת הָרִשְׁעָה.

ב. עוֹשֶׂה נִחַת רוּחַ וְעִלּוּי לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

ג. מַעֲמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחָרֵב, וּמַרְבֶּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְטִיחַ לוֹ הַרְשֵׁב"י:

א. זוֹכָה לְרֹאוֹת בָּנִים לְבָנָיו.

ב. זוֹכָה לְעִשְׂרֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.

ג. זוֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא.

ד. אֵין שׁוֹם אֶחָד שֶׁיִּכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהָרַע לוֹ.

ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן - וְאֵין מוֹצֵחַ בִּידּוֹ.

ו. מְשַׁפֵּיעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה לוֹ בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.

ז. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשֵׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרֵךְ בָּהֶם אֲבִירָהֶם אֲבִינוּ, שֶׁגַּם הוּא קָרַב אֶת כּוֹלָם לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

ח. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא לְאַרְבַּע מַחֲנוֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלֹאִים אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גִּנוּזִים (גִּמְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זוֹכָה בָּהֶם שׁוֹם אָדָם אַחֵר - וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שַׁע"י "חֲבֵרָה מַזְכִּי הָרַבִּים הָעוֹלָמִי"

מַפְעֵל עוֹלָמִי לְהַצֵּלֶת הַדָּת

רְחוּב נָחַל לִכִּישׁ 24/8 רֵמֶת בֵּית שֶׁמֶשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

טֶל: 054-843-6784 / פֶּקֶס: 02-995-1300

מפתח הענינים

לספר "מפעלות הזהר"

(א) פ'י ל'א תשכ"ח מפ'י זרע'ו, אותיות יוחאי, על ידי זרעו של יוחאי שהוא רבי שמעון בן יוחאי, לא תשכח התורה..ו

(ב) מהנגון של התקונים בחדש אלול, ומהחלישות הלב בשמתיאחרים, נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה.....ח

(ג) למוד הזהר מועיל לתשובה באמת יא

(ד) בספר התקונים כלולים כל החכמות שבעולם..... יא

(ה) הזהר קדוש ונורא, אף אין ערכו בהתקונים יא

(ו) על ידו יכולים לראות נעם השם יא

(ז) גדל מעלת אמירת תקונים בחדש אלול, שמזכך הנפש רוח ונשמה..... יב

(ח) הערב רב הם: המחבלים האמתיים ומצערים את ישראל..... טו

(ט) רק לישראל הדבוקים בזהר הקדוש יהיה אור במושבותם..... טז

(י) בגלות האחרונה בזכות הזהר הקדוש נזפה לאראנו נפלאות..... יח

(יא) יונה הנביא התפלל על ישראל שינצלו מהערב רב..... יט

יב) ובמושב לצים לא ישב. איזה מושב לצים זו (לילי"ת)
אמם של ערב רב. שהיא מטמאה פנדה במושבה. וכן
ערב רב מטמאים במושבים לצדיקים שיושבים ביניהם... יט

יג) הגאולה תהיה על ידי שנתדבק בצדיק שיש לו פח
להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש כה

יד) ללמד תקוני זהר ארבעים יום מראש חדש אלול עד יום
הכפורים..... כה

טו) אשרי מי שישלים ספר התקונים בימים אלו מחמשה
עשר באב עד יום הכפורים – יקירי ירושלים מתחילים
באמירת התקונים מחמשה עשר באב..... כו

טז) רבינו נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו אמן, הפליג מאד
כמה פעמים בשבח גדלת קדשת התקוני זהר..... כו

יז) על ספר התקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים וכל
עורות אילי נביות לבאר עצם רבוי הסודות ורמיזות
שיש שם..... כו

יח) ערפה של שעה..... מב

יט) המזפה את הרבים הוא היחסן הכי הגדול בשמים..... מד

כ) המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו..... מה

כא) בואו ונתאחד כולנו ביחד..... מז

כב) "בזכותך הגעתי, לך יש חלק בגאולת העם!"..... נ

ספר מפגלות הזהר

דַּרְשֵׁת חֲזוֹק וְהִתְעוֹרְרוּת לְלִמּוּד סֵפֶר הַזֶּהֱר הַקִּדּוּשׁ
וּבִפְרָט לְמּוּד "תְּקוּנֵי הַזֶּהֱר" בַּחֹדֶשׁ אֱלּוּל
מִכ"ק אֲדָמוֹ"ר מֵהַאֲלִמִּין שְׁלִיט"א
בְּמַרְכּוֹ "בֵּית בְּרֶסֶלֶב" - בַּעִיָּה "ק רַמַּת בֵּית שְׁמוּשׁ ת"ו
בְּיוֹם ב' אֱלּוּל תש"ע ל"פ"ק

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרִשּׁוֹת הַרְבֵּנִים חֲשׁוּבִים שְׁלִיט"א רֵאשֵׁי הַקְהֵלָה וְכָל הַקְהֵל הַקִּדּוּשׁ הַזֶּה.
בְּקִשּׁוֹ מִמֶּנִּי שְׁאֲגִיד דְּבָרֵי בְּרָכָה וְחֲזוֹק וּמוֹסָר, חֲשַׁבְתִּי לַעֲצָמִי הָאֵם אֲנִי
רְאוּי לומר דְּבָרֵי מוֹסָר לְאֲנָשִׁים צְדִיקִים כָּאֵלּוּ שְׁמִקּוּשָׁרִים לְרַבֵּנּוּ הַקִּדּוּשׁ
רַבֵּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלֶב שְׁיֹשְׁבִים בְּבֵית שְׁמוּשׁ וְלומְדִים זֹה"ק וְלִקְוֵי מוֹהֵר"ן?
אֲבָל אִם מִבְּקִשִּׁים מִמֶּנִּי כָּל כֶּךָ הִיָּה קִשָּׁה לִי לְסַרֵּב.
עַל כֵּן הִחַלְתִּי שְׁאוּמֵר לַעֲצָמִי דְּבָרֵי מוֹסָר בְּקוֹל, וְשִׁאָר אֲנָשִׁים גַּם כֵּן
שְׁמָעוּ.

אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים כְּעַת בַּחֹדֶשׁ אֱלּוּל רִמְזוּ הַקַּדְמוֹנִים "אֲרִיָּה שֶׁאֵג מִי לֹא
יִירָא" - אֲרִי"ה רֵאשֵׁי תִיבוֹת אֱלּוּל רֵאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם הַכִּיפּוּרִים הוֹשַׁעְנָא רַבָּא,
אֲפִילוּ דְּגִים שְׁבִים רוּעֵדִים, בְּבוֹא חוֹדֶשׁ אֱלּוּל מֵאִמַּת הַמִּשְׁפָּט
הַמִּתְקַרֵּב. אֲרִיָּה שֶׁאֵג מִי לֹא יִירָא (עֲמוּס ג ח). אֲרִיָּה הוּא חוֹדֶשׁ אֲב שְׁמִזְלוּ

אריה, וזה שרמזו רז"ל (ברכות ס"א) אחורי אר"י ולא אחרי אשה", (מה שמוכיח שכל הגאולה טמונה בחורבן, כמו שאריה שהוא מזל חודש אב הוא ראשי תיבות של ימי התשובה) והיינו שצריך להתחיל בתשובה במזל אב שהוא ארי"ה, לא אחורי אשה דהיינו אלול שמזלו בתולה, וזה שאמר שלמה (בקהלת יב א) וזכור את בוראך וכו', (קהלת יב ב) "עד אשר לא תחשך השמש", דהיינו קודם ט"ו באב שתשש כחה של חמה כאמרם ז"ל (תענית כ"ז ע"א), והבן.

אֲנִי לִ'דּוּדִי וְדוּדִי לִי ראשי תיבות **אלול** וסופי תיבות 40, רמז ל40 יום שמר"ח אלול ועד יום הכיפורים שהם בבחינת מקוה המטהר נשמות ישראל קדושים. שחסידיים ואנשי מעשה לומדים וגומרים כל תיקוני זוהר הקדוש בחודש אלול עד יום הכיפורים, שהזוהר הקדוש מטהר כמו מקוה כמו שאמר הרה"ק רבי **פנחס מקאריץ** זי"ע.

[ידוע, שבהשמע קול ברכת חודש אלול, רטט קולו של הגה"צ ר"י בלאזר זצ"ל, ואמר: **הרינו מקבל עלי את אלול ... ונתעלה**].

הגאון הקדוש בעל **דברי חיים מצאנז** זצ"ל, אמר כשברכו היום את החודש אצל "**החווה מלובלין**" גם **הקירות בכו**".

מורינו הבעש"ט זצ"ל העיד על הגאון הקדוש רבי יצחק הלוי איש-הורוויץ זצ"ל, **שמראש חודש אלול ועד אחר היריד בקראסנא** (אחר הימים הנוראים) **שורה עליו רוח הקודש, ובארבעים יום שמר"ח אלול ועד יום הכיפורים**, הוא מרטיב את ה"**ראשית חכמה**" מרוב דמעות, כן הקפיד שלא לדבר בימים אלה, אלא **בלשון הקודש**.

(א) **כִּי לֹא תִשָּׁכַח מִפִּי זִרְעוֹ, אוֹתִיּוֹת יוֹחֲאִי, עַל יְדֵי זִרְעוֹ שֶׁל יוֹחֲאִי שֶׁהוּא רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחֲאִי, לֹא תִשָּׁכַח הַתּוֹרָה**
בתחילת הספר ליקוטי מוהר"ן התחיל רבינו זי"ע:

לְכוּ חֲזוּ מַפְעָלוֹת הַשֵּׁם הַתְּגָלוֹת נִפְלָא מְסוּד גְּדֻלַּת הַתְּנָא הָאֱלֹקִי
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָא זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה:

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָא הִבְטִיחַ שְׁלֵא תִשְׁתַּכַּח תּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל עַל יָדוֹ.
כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבּוּתֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה (שְׁבַת קלח:): 'כְּשֶׁנִּכְנְסוּ רַבּוּתֵינוּ לְכַרֵּם
בְּיַבְנָה אָמְרוּ: עֲתִידָה תּוֹרָה שֶׁתִּשְׁתַּכַּח מִיִּשְׂרָאֵל וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָא
שְׁלֵא תִשְׁתַּכַּח. שְׁנֵאמַר: "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֶרְעוֹ". וְכַמְבָּאֵר בְּזֹהֵר (נְשֵׂא קכד:):
'בְּהַאי חֲבוּרָא דְּאִיהוּ סִפְרֵי הַזֶּהֱר יִפְקוּן בֵּה מִן גְּלוּתָא'.

וְעַתָּה בּוֹא וְרֵאֵה וְהִבֵּן נִפְלָאוֹת נִסְתָּרוֹת שֶׁל תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה. כִּי עַל כֵּן
סִמַּךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָא עֲצָמוֹ עַל זֶה הַפְּסוּק "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֶרְעוֹ". כִּי
בְּאֻמַּת בְּזֵה הַפְּסוּק בְּעֲצָמוֹ מְרָמֵז וְנִסְתֵּר סוּד הַזֶּה, שֶׁעַל יְדֵי זֶרְעוֹ שֶׁל יוֹחָא,
שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָא, עַל יָדוֹ לֹא תִשְׁתַּכַּח הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל. כִּי סוֹפִי
תְּבוֹת שֶׁל זֶה הַפְּסוּק "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֶרְעוֹ" הֵם אוֹתִיּוֹת **יוֹחָא**, וְזֶה
שֶׁמְרָמֵז וּמַגְלֶה הַפְּסוּק כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זֶרְעוֹ, מִפִּי זֶרְעוֹ דִּיקָא, הֵינוּ מִפִּי
זֶרְעוֹ שֶׁל זֶה בְּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא מְרָמֵז וְנִסְתֵּר בְּזֵה הַפְּסוּק, שֶׁהוּא הַתְּנָא יוֹחָא. כִּי
עַל יְדֵי זֶרְעוֹ שֶׁל **יוֹחָא שֶׁמְרָמֵז בְּזֵה הַפְּסוּק בְּסוֹפִי תְּבוֹת כְּנֻזְכָּר לְעִיל**,
שֶׁהוּא **רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָא**, עַל יָדוֹ לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה, כִּי בְּזֹהֱרָא
יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא כְּנֻזְכָּר לְעִיל.

וְדַע, שֶׁסּוּד רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּעֲצָמוֹ הוּא מְרָמֵז בְּפְסוּק אַחֵר. כִּי דַע כִּי הַתְּנָא
הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן הוּא בְּחִינַת (דְּנִיָּאל ד:): עֲלִיר וְ'קְדִישׁ מִן שְׁמִיָּא נְחָת,
רֵאשִׁי תְּבוֹת שְׁמַעוֹן וְכו' [וְעַכְשֵׁיו יֵשׁ נַחַל נוֹבַע מִקּוּר חֲכָמָה].

הַיּוֹצֵא לָנוּ מִזֶּה: **שְׂרַבִּינוּ הַקְּדוּשׁ גִּילָה לָנוּ הַתְּגָלוֹת הַנִּפְלָא הַזֶּה שֶׁל**
הַזֹּהֵר וְהַרְשָׁב"י בַּתְּחִלַּת סִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ, וַיְדוּעַ שֶׁהַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים
מְרַמְזִים בַּתְּחִלַּת סִפְרָם יִסּוּד חִיבוּרָם וְעַל מָה מִיּוֹסֵד כָּל הַסֵּפֶר – וְכָל
עֲבוּדָתוֹ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל רַבִּיז"ל הִיא שֶׁנִּצָּא מִן הַגְּלוּת וְשֶׁלֹּא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה
מִיִּשְׂרָאֵל, כִּפִּי שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּאֻמַּת כָּל הַסֵּפֶר הַקְּדוּשׁ לִיקוּטֵי
מוֹהַר"ן שֶׁמַּחֲזֵק וּמַעוּרָר אֲנָשִׁים לַעֲבוּדַת הַשֵּׁם וְשֶׁלֹּא יִתְיַאֲשׁוּ אֶף פַּעַם
וּשְׁנַתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה וְכו' וְכו' – וְזֶה הַכָּל תְּלוּי בְּלִימוּד הַזֹּהֵר הַקְּדוּשׁ.

**(ב) מהנגון של התקונים בחדש אלול, ומהחלישות הלב
בשמות אחרים, נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה.**

כתוב בספר שיחות הר"ן (אות, קכ"ז): פעם אחת היה רבינו ז"ל מדבר מענין אלול, ואמר שמה שנוהגין לומר תקונים באלול, שהנגון של התקונים וגם מהחלישות הלב שיש לכל אחד אז, מחמת שכל אחד מתאחר אז בבית המדרש יותר מרגילותו, מכל זה נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה.

"אנו אומרים בתפילת ראש השנה **"שפרו מעשיכם וברית לא תופר"** – הוא המוטו של ימים אלו. ידוע הסיפור על רס"ג [רבי סעדיה גאון] שהשתוממו לראות אותו מתנפל לפני ה', ומתוודה בבכי על חטאיו, והתפלאו האם הוא חושב שכה כבדים חטאיו לפני ה', והשיב להם שלמד דרכו זאת, מאיש מכניס אורחים, שהכניס אותו לביתו, בלא שידע מי הוא, ונהג בו כבוד כדרך שנוהגים בסתם אורח, כשהתחנן לו מי הוא אותו אורח, התנפל לפניו בתחנונים שימחל לו, על שלא נהג בו כבוד כראוי, וכאשר רס"ג [רבי סעדיה גאון] ניסה להניח דעתו, שהרי סוף כל סוף נהג בו לפי דעתו וידיעתו אודות אורחו, לא הואיל בכך מאומה.

אף אני כך הסביר הרס"ג [רבי סעדיה גאון] ככל שמעמיק בגדלות ה', מדי יום ביומו, כך התנהגותי הקודמת לפניו, לצנינים היא בעיני. ואמר הרבי ר' בונם זי"ע, **שאפילו מעשה טוב - צריך לשפר.**

"אלול, בעולם הישיבות היה פחד גדול" – כשמברכים חודש אלול, אפילו דגים שבים רועדים. "אבל ישנו גם אלול אחר, אלול של **"המלך בשדה"** "או בלשון האדמו"ר הזקן בליקוטי תורה פרשת ראה:

משל למלך*, שקודם בואו לעיר, יוצאין אנשי העיר לקראתו, ומקבלין פניו בשדה, ואז רשאים כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו, והוא מקבל את

[א] ובעל התניא היה אומר "בחודש אלול שהמלך בשדה" משל למה הדבר דומה אם אזרח רוצה לכתוב מכתב למלך שמעונין להפגש איתו או שיעזור לו ע"י שיחת טלפון. הסיכוי להיפגש עם המלך

כולם בסבר פנים יפות, ומראה פנים שוחקות לכולם, ובלכתו העירה הרי הם הולכים אחריו. (ליקוטי תורה, פרשת ראה ל"ב, ב).

וזהו הענין של התבודדות שרבינו ז"ל אומר בליקוטי מוהר"ן (ח"ב תורה י"א), שבהתבודדות בשדה יכולים להתקרב להקב"ה, ועיקר ההתבודדות הוא לידע מה הוא עושה בעולם, בשביל מה בא לעולם, מה יהיה איתו, מה יכול לתקן, ואיך יכול לתקן מה שחיסר, ומה התכלית שלו בעולם הזה, ונסביר את זה בע"ה.

ימים אלו הם מסוגלים לכך ביותר, וכמבואר בספרי המוסר והחסידות כי "פרשת ראה" נקראת לעולם קודם חודש "אלול". ומרן הגאון הצדיק רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה, וזכותו יגן עלינו אמן, אמר: שסדר הפרשיות: **ראה שופטים, כי תצא, כי תבוא, נצבים, וילך, האזינו, וזאת הברכה, בראשית**, רומז לנו דבר יפה. רא"ה ראשי תבות, **ראה אלול הגיע**, לפיכך "שופטים" ושוטרים תתן לך בכל שעריך, תבדוק מעשיך, תשפוט דרכיך, ועוד עליך לזכור "כי תצא" מן העולם, אז יהיה "כי תבוא" לשמים, ושם תעמוד לדין שנאמר אתם "נצבים", אחרי כן "וילך" אך לאן? אם "האזינו" שמע לתורה, אז "וזאת הברכה", ואם לא אז "**בראשית מתחיל גלגול חדש לתקן הכל**".

בחודש אלול צריך אדם לעבוד כמה שיותר, לרכוש לעצמו מצות ומעשים טובים, ואפילו דקדוקי סופרים, חומרות וחסידויות, כיון שאינו יודע, איזה מהם יכריע את הדין לטובה.

קלוש, אולי יש איזה אחוז מתוך מאה אלף שהמכתב בכלל יגיע למלך ולא יעבור סינון ע"י עבדיו. ופתאום באותו עיר יצאו בכרזות שמחר המלך יורד לעם לטקס חגיגי ללחוץ ידיים לאזרחים דבר שפעם בשנה קורה. ואותו אזרח פשוט שכבר שנים מחכה לתשובה לגבי מכתבו מוצא את עצמו לוחץ יד למלך ומשוחח איתו בספונטניות וזה הזמן לפרוק ולדרוש הכל, אותו דבר חדש אלול נאמר שהמלך בשדה שהשכינה שורה למטה כל חודש אלול "אני לדודי ודודי לי" ר"ת אלול קול דודי דופק ואומר לנשמה. קומו אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח". חדש אלול זה הזמן הכי נכון שאלוקים קשוב ובוהן ביתר שאת וביתר עוז כל אחד ואחד לכן עלינו להשאיר רושם טוב כדי שניכתב לחיים טובים ולשלום בראש השנה.].

שאלו פעם את המגיד מדובנא, עליו השלום, במה שונה חודש אלול משאר חדשי השנה?

ענה להם כדרכו במשל: אדם עשיר אחד בא לבית הכנסת, ומרוב עשירותו היה לבו גס, ולא התערב בין הבריות, בקושי רב פלט "שלום" לכמה אנשים. והנה הגיע זמן הבחירות לוועד בית הכנסת, ואותו עשיר הגיש מעמדותו. מיד החל לשנות את יחסו, לאחד קנה פתיחת ההיכל, ולשני הרמת ספר תורה, ולשלישי עליית ששי, וכך עשה בכל שבת ושבת, והיה מתערב עם הבריות. מה גרם לו זאת? הבחירות!!!

כך הוא האדם, בכל השנה שקוע בתרדמה עצומה, בקושי מקים מצות בסיסיות, ועל חומרות, מאן דכר שמיה?? אולם בהגיע חודש אלול רואה הוא את עצמו קרוב ליום הדין, ומיד נותן אל לבו לקיים כל מצוה וחסידות שבאה לידו כדי ליפול בחלק החיים, הפרנסה, הבריאות, השלום, השלוה וכו'. ודבר ראשון שעלינו לדעת הוא, שיצר הרע אורב לנו בכל יום ובכל רגע, וכבר ספרו על חיילים שחזרו מהמלחמה ששים ושמחים על הנצחון, ופגשו בחסיד אחד שאמר להם: "חזרתם מן המלחמה הקטנה, ועתה נכונה לכם מלחמה גדולה - היא מלחמת היצר". (כתונת פסים)

נוֹדַע בְּשַׁעֲרֵים גָּדֹל מַעֲלַת אֲמִירַת תְּקוּנֵי זֶהר אֲשֶׁר הִיא מְזַכֵּךְ הַנֶּפֶשׁ וּבִפְרֹט בִּימֵי חֹדֶשׁ אֱלֹוֹל, וּמוֹבָא בְּהַקְדַּמַּת פֶּסַח מֶלֶךְ שְׁאֲמִירַת הַתְּקוּנִים גְּרִידָא אֶפְלוּ בְּלִי הַבְּנָה הוּא תְּקוּן הַנֶּפֶשׁ גָּדוֹל, וְכַעֲיֵן זֶה מוֹבָא בְּסִפְרֵי תַלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב... וְיִשׁוּטְטוּ רַבִּים וְתִרְבֵּה הַדַּעַת בְּעוֹלָם, וְזֶה יִקְרֹב בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אֶת בִּיאַת הַגּוֹאֹל.

וּבִסְפָּר פֶּסַח מֶלֶךְ בְּהַקְדָּמָה, כְּתוּב, וז"ל: לִלְמַד בְּחִבּוּר זֶה בְּלֵב שְׁלָם וּבְחֶשֶׁק רַב כִּי הוּא מְטַהֵר הַגּוּף וּמְקַדֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ מִלְּכָל הַלּוּמְדוֹ בְּחֹדֶשׁ אֱלֹוֹל אֶפְלוּ בְּגִירְסָא בְּעֶלְמָא בְּאֵין מִבִּין פְּרוּשׁ אֲמָרִיו וְכָל שָׂכָן אִם יִזְכֶּה עַד שְׁרוּחַ הַשֵּׁם יִדְבַּר בּוֹ לְהַבִּין כּוֹנֵן הַרְשָׁב"י בְּאֲמָרֵי קְדוּשׁ וּמוֹעֵט מִסְפָּר זֶה מִחֲזִיק אֶת הַמְרָבָה, וּבוֹ יִזְכֶּה לְהִיּוֹת מְבַנֵּי עֲלֶיהָ, וְכִלְנּוּ כְּאֶחָד נִזְכֶּה

מפגלות הזהר

יא

שִׁיקִים בְּנוֹ נְבוֹאֶת הַרְשָׁב"י זָכָא דְרָא דְהַאי רָזָא אֶתְגַּלְיָא בֵּיהּ.
וּבִסְגָלְתוֹ, "וּקְרָאתָם דְּרוֹר" וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בֶּן דָּוִד מְשִׁיחֵנוּ.

ג) לַמּוֹד הַזֶּה מוֹעִיל לְתִשׁוּבָה בְּאֵמֶת

בספר מורה באצבע (סימן ח' קטע רמ"ח), כתוב וז"ל: וְיִרְבֶּה בְּיָמִים
אֵלוֹ [יָמֵי אֵלּוּל] בְּצִדְקָה וּבְלִמּוּד זֶהָר וְתִקּוּנִים וְתַהֲלִים.

ד) בְּסֵפֶר הַתִּקּוּנִים פְּלוּלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁבָּעוֹלָם

בספר שיחות הר"ן (רבינו נחמן מברסלב סימן קכ"ח), כתוב וז"ל:
הַפְּלִיג מְאֹד כַּמָּה פְּעָמִים בְּשִׁבְחַ גְּדֻלּוֹת קִדְשֵׁת הַתִּקּוּנֵי זֶהָר. וְהִיא רְגִיל לַעֲסֹק
בּוֹ בְּיוֹתֵר גַּם בְּכָל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ שְׁלֹא בִּימֵי אֵלּוּל. וְאָמַר, שֶׁבְּסֵפֶר הַתִּקּוּנִים
כָּלּוּלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁבָּעוֹלָם וְכו'.

בספר שיחות הר"ן (רבינו נחמן מברסלב סימן ח'), כתוב וז"ל: בְּלִמּוּד
הַזֶּהָר הִיא בּוֹכָה הִרְבֵּה עַד שִׁזְזָה לְהִבִּין.

ה) הַזֶּהָר קָדוֹשׁ וְנוֹרָא, אֵךְ אֵין עֲרֻפּוֹ כְּהַתִּקּוּנִים

בספר חיי מוהר"ן רבינו נחמן מברסלב, (שנ"ט), כתוב וז"ל: פֶּעַם אַחַת
אָמַר כְּמִתְמִיָּה, אֲצֵל הָעוֹלָם הַכֹּל שׁוֹיִן, סֵפֶר הַזֶּהָר וְהַתִּקּוּנִים. וְהַמּוֹבֵן מִדְּבָרָיו
הָיָה, שֶׁבְּאֵמֶת יֵשׁ חֲלוּק גְּדוֹל וְעֲצוּם בֵּין סֵפֶר הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ וּבֵין סֵפֶר
הַתִּקּוּנִים, אֵךְ עַל פִּי שֶׁסֵּפֶר הַזֶּהָר הוּא קָדוֹשׁ וְנוֹרָא מְאֹד, אֵין לוֹ שׁוֹם
עֲרֻךְ נֶגֶד קִדְשֵׁת וְסוּדוֹת שֶׁל סֵפֶר הַתִּקּוּנִים.

ו) עַל יָדוֹ יְכוּלִים לְרִאוֹת נֶעַם הַשֵּׁם

בספר בית אהרן, (ל"ג בעומר), כתוב: כְּתִיב "מִבְּשֹׁר"י אֶחָזָה אֱלֹהֵי",
רֹאשֵׁי תִבּוֹת מ'תּוֹרַת ר' בִּי ש'מַעוֹן בְּיָן י'וֹחֵאִי.

ז) גדל מעלת אמירת תקונים בחדש אלול, שמזכר הנפש רוח והנשמה

בספר מטה אפרים (סימן תקפ"א סעיף קטן י"ז), כתוב: **אנשי מעשה נהיגי לומר בכל יום מאותם ארבעים יום שמראש חדש אלול עד אחר יום כפורים איזה דפים מספר הקדוש תקוני הזהר**, ומכונים לגמור כל הספר עד יום הכפורים. ועין בספרים שהלהיבו מאד על למוד התקוני זהר בארבעים יום אלו. ואף שאינו מבין, מכל מקום הלשון של הזהר הקדוש והתקונים מסגל מאד לנשמה.

בספר קצה המטה למטה אפרים (סימן תקפ"א סעיף קטן כ"ג), מוסיף: **כי למוד בימים הקדושים אלו מטהר הגוף והנשמה, וסגלתו לקרב הגאולה במהרה בימינו אמן.**

בספר לקוטי הלכות למורינו הרב רבי נתן מברסלב זכר צדיק לברכה – (הלכות ראש השנה הלכה ו), וז"ל: **הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח, שמכניסין דרך התשובה, הם יודעים הסוד של בראשית מאמר סתום שרשב"י גלה עליו ע' פנים שנוהגין לעסק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש.**

להכניס דרך של תשובה, אין יודע כי אם הצדיקים הגדולים האמתיים, כי כל צדיק אמת הוא בחינת משיח, הוא יודע הסוד של בראשית מאמר סתום שרבי שמעון בר יוחאי גלה עליו שבעים אנפין שנוהגין לעסק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש, כי כל דרך התשובה באלו הימים הוא על ידי בחינת בראשית מאמר סתום.

ואפשר לבאר דבריו הקדושים, כי כתוב בזוה"ק שאלו שלא לומדים תורת הסוד הם מהערב רב, ואין להם שום חלק לעולם הבא בגן עדן העליון, [אפילו שילמדו 10 פעמים כל הש"ס], ובגלל זה רואים שהזוה"ק מעורר ומדבר מהערב רב שלא רוצים ולא מעוררים על לימוד תורת הסוד, שהם מהערב רב. והזוה"ק ורבי חיים ויטאל כותבים שיתרחקו מאלו עד קצה האחרון, ולערך 172 פעמים הזוה"ק מעורר על הערב רב, ולערך 130

מקומות שצדיקי הדור תלמיד בעש"ט ותלמידיהם ועוד, עוררו גם כן נגד הערב רב שיתרחקו מהם.

אספר סיפור נפלא מכ"ק מרן אדמו"ר מסאטמאר זי"ע.

כשהייתי בחור בן 17 שנה הגיע לידי כמה מספרי רבינו זצ"ל, ליקוטי מהר"ן ליקוטי תפילות, ועוד, והתחלתי ללמוד ולהתפלל בספרים אלו, והרגשתי ממש עליה גדולה ביראת שמים.

החלטתי שאלמד את הספרים ברבים, כדי שעוד בחורים יתעוררו. בא אלי המגיד שיעור ואמר לי אתה יודע שרבינו הקדוש מסאטמאר אמר שהספרים האלו הם לא בשבילנו, ואסור ללמוד בספרים אלו, ולמה לא די לך נועם אלימלך, מאור ושמשי, באר מים חיים?

תיכף נכנסתי לכ"ק מרן אדמו"ר מסאטמאר זי"ע, ואמרתי לו שאני לומד בכמה ספרי חסידות, ובא לידי ספר ליקוטי מוהר"ן והתחלתי ללמוד כל יום לערך 10-15 דקות והרגשתי ממש התעוררות גדולה, האם כדאי ללמוד בספר הזה, ובעוד כמה ספרים מברסלב?

רבינו הקדוש ענה לי, שבהיותי בן 16 שנים למדתי כבר כל ספרי ברסלב, ורואים בספרים שלו, **שהוא ראה וגילה יותר מכל תלמידי בעל שם טוב מה שיהיה בדור האחרון על הערב רב**, על כן דבר טוב שתלמד ספריו.

וכך היה שהמשכתי ללמוד בספר ליקוטי מוהר"ן, ובא אלי אותו הראש ישיבה ואמר לי, הלא אמרתי לך שהרבי אמר שאסור ללמוד ספריו?

עניתי לו, סליחה, אני שאלתי את רבינו הקדוש, ואמר לי שטוב לי ללמוד הספרים האלו.

היוצא לנו מהזהר"ק שמי שמעורר ללימוד הזהר"ק הם הצדיקים האמיתיים, שבהם נשמת משיח צדקינו, ואלו שלא מעוררים הם מהערב רב², וצריך להתרחק מהם. כמו שכתוב בזהר הקדוש פְּרָשֶׁת נֶשֶׁא דָף קכ"ד

[ב] וְזָהָר פָּרִשְׁתָּ נָשָׂא דָף קב"ד ע"א:

אָמַר רַעֲיָא מְהִימָנָא: אַלִּיהוּ, קוּם אַפְתַּח עַמִּי בַּפְקוּדִין, דְּאַנְתָּ הוּא עוֹזֵר לִי, בְּכָל סִטְרָא. דִּהָא עַלְךָ אַתְמַר בְּקִדְמִיתָא, פְּנִחָס בֵּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן. וְבֵן אֶהֱרֹן וְדָאִי אִיהוּ אָח דִּילִי, (מִשְׁלִי יו) אָח לְעֶזְרָה יוֹלֵד.

[באור: מִשָּׁה רַבִּינוּ אָמַר לְאַלִּיהוּ הַנְּבִיא קוּם פְּתַח עַמִּי וְתִסְיַעֲנִי לְבָאָר טַעֲמֵי הַמִּצְוֹת כִּי אַתָּה עוֹזֵר לִי בְּכָל צַד, וְאַתָּה נִקְרָא אָח שְׁלִי.)

... פְּגוּזָנָא דָּא בִּישְׂרָאֵל, כִּד אִינוּן מַחְלִין אוֹרִייתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יַעֲוֹל לֹון בְּגִלוּתָא דְּבָנֵי עֶשְׂו וּבָנֵי יִשְׁמַעֲאֵל, תַּחֲוֹת שַׁעְבוּדָא דִּלְהוֹן, דִּדְרַגְיִיהוּ כָּל"ב וְנַח"ש, וְאַתְּרֵנוּ תַּמָּן, וּבַהוּן יִתְבַּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ בְּצִרוּף הַפְסֵף וּבְכַחוּן הַזָּהָב, הָדָא הוּא דְכָתִיב, (וְכָרְיָה יג) וְיִצְרַפְתִּים בְּצִרוּף אֶת הַפְסֵף וּבַחֲנִתִּים כְּכַחוּן אֶת הַזָּהָב, עַד דִּיתְקִיִּים בְּהוּ, (יִשְׁעִיָּה א) אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם בְּשָׁנִים פְּשֻׁלָּג יִלְבִּינוּ.

[באור: כַּעֲשֵׂן זֶה בִּישְׂרָאֵל כְּשֶׁהֵם מַחְלִים אֶת הַתּוֹרָה אֲזַ בַּעֲוֹן חֲלוּל הַתּוֹרָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְנִיס אוֹתָם בְּגִלוּת וּבְשַׁעְבוּד שֶׁל בְּנֵי עֶשְׂו וְיִשְׁמַעֲאֵל, שֶׁמִּדְרַגְתָּם כָּלֵב וְנַחֲשׁ, עֶשְׂו כָּלֵב, וְיִשְׁמַעֲאֵל נַחֲשׁ, וְשֶׁם יִתְלַבְּנוּ וְיִצְטְרְפוּ יִשְׂרָאֵל עַד הַגָּאֻלָּה.)

וְאִילָנָא דְּטוֹב וְרַע, בְּגִינִיָּה אַתְמַר, (שְׁמוֹת טו) וַיּוֹרְהוּ ה' עֵץ וַיִּשְׁלַף אֶל הַמִּים וַיִּמְתְּקוּ הַמִּים וְגו'. בְּגִין דִּהוּ יִשְׂרָאֵל עִם עַרְב רַב, כְּלָהוּ הוּוּ אִילָנָא דְּטוֹב וְרַע, וְעַל דָּא, חֲצִיו מִתּוֹק מִסְטָרָא דִּימִינָא. וְחֲצִיו מֵר, מִסְטָרָא דְּשִׁמְאָלָא. וּבִזְמָנָא דְּעַרְב רַב הוּוּ מַחְטִיאִין לֹון לְיִשְׂרָאֵל, הוּי כְּאִילוּ הוּוּ כְּלָהוּ מִסְטָרָא דְרַע. וּמִיָּא אַתְהִירָא כְּלָהוּ מִרִירִין, כְּהוּא עֵץ מֵר בְּמִיָּא, הָדָא הוּא דְכָתִיב, (שְׁמוֹת טו) וַיִּבְאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת מִיָּם מִמֶּנָּה כִּי מָרִים הֵם.

בְּאוּר: וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, שְׁבִשְׁבִיל עֵץ הַדַּעַת נֶאֱמַר בְּמֶרְה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת מִיָּם מִמֶּנָּה כִּי מָרִים הֵם, וַיּוֹרְהוּ ה' עֵץ וְגו', לְפִי שְׁהִי יִשְׂרָאֵל מְעַרְבִים בְּעַרְב רַב שְׁהֵם רַעִים, וּמַחְטִיאִים אֶת יִשְׂרָאֵל, לְכֵן הִיָּה צִרִיךְ לְכַרֵּךְ אֶת הַטּוֹב מִהֲרַע, וּבִזְמָן שֶׁעַרְב רַב מַחְטִיאִים אֶת יִשְׂרָאֵל הִיָּו כָּלֵם מִצַּד הָרַע וְלְכֵן הַמִּים הִיָּו מָרִים.

וְהָאֵי עֵץ מֵר, אִיהוּ פְּגוּזָנָא דְּנִסְיוֹנָא דְּסוּטָה, אִי סִטַּת תַּחֲוֹת בַּעֲלָה, אִינוּן מִיין דְּאַשְׁקִיין לָהּ אַתְהִירָו מִרִירִין, וּבַהוּן וְצַבְתָּה בְּטָנָה וְנִפְלָה יִרְיָכָה, וְאִי לֹא סִטַּת מַה כְּתִיב, וְנִקְתָּה וְנִזְרַעָה זֶרַע, וְאוֹלִידַת בֵּר. אוּף הָכָא וַיִּמְתְּקוּ הַמִּים.

[באור: וְעֵץ הַמֵּר שֶׁהִשְׁלִיף מִשָּׁה רַבִּנוּ לְתוֹף הַמִּים, הִיָּה כְּמוֹ הַנְּסִיּוֹן שֶׁל הַסּוּטָה, שְׁאֵם סִטְתָּה תַּחַת בַּעֲלָה, אוֹתָם הַמִּים שֶׁהִשְׁקוּ אוֹתָהּ חֲזָרוּ לְהִיּוֹת מָרִים, וְעַל יָדָם הִתְקַיִּים הַכְּתוּב "וְצַבְתָּה בְּטָנָה וְנִפְלָה יִרְיָכָה", וְאִם לֹא סִטְתָּה תַּחַת אִישָׁה אֲזַ כְּתוּב שְׁתוּלִיד בָּנִים קְדוּשִׁים, גַּם כָּאֵן בְּמֶרְה הַמִּים בְּדָקוּ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצְאוּ כָּלֵם טְהוּרִים. כְּמוֹ שְׁבָאָר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּמִאֲמַר הַזֶּהָר לְעִיל דָּף קב"ד ע"ב.)

פְּגוּזָנָא דָּא, יִתְעַבִּיד לְנִסְאָה לֹון לְיִשְׂרָאֵל בְּפּוֹרְקָנָא בְּתִרְיִיתָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב, (דִּנְיָאֵל יב) יִתְבַּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים, דְּאִינוּן מִסְטָרָא דְטוֹב, וְקִיִּימִין בְּנִסְיוֹנָא. וְהַרְשִׁיעוּ רַשְׁעִים אִינוּן מִסְטָרָא דְרַע, וְיִתְקִיִּים בְּהוּן (יִחְזְקָאֵל יג) וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ וְקִטִּיל לֹון.

ע"א: שעל ידי למוד הזהר הקדוש ננצח את הערב רב, כלב, נחש, אדום וישמעאל, ואכמ"ל, [וכתבתי כבר על זה לערך 17 ספרים].

עוד אפשר לומר דבריו הקדושים, כמבאר בתקוני זהר (דף נ"ג:): על ידי שנתדבק בהצדיק שיש לו כח להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש שהבטיח (ספר דף מה:): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטר את כל העולם כלו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה, וכו'.

ח) הערב רב הם: המחבלים האמתיים ומצערים את ישראל

ובתקוני זהר (דף נ"ג:): כתוב: דג גדול איהו ערב רב, דאינון (נ"א דאיהו) רב החובל, מאן חובל אלא רב מפל מלאכי חבלה, איהו חובל, ואיהי חבלה, ערב רב בגין דלילית חייבא, דבהון חאבו ישראל וחבילו ית בשרייהו באת ברית, אינון רב עלייהו בגלותא, ואינון דגה לישראל, ובגין דא אמרו (במדבר יא ה) זכרנו את הדגה וגו'.

[באור: מבאר הפסוק (יונה ב' א'), דג גדול רומז על הערב רב שהם תחת ממשלתו של הסמ"ך מ"ם, הנקרא רב החובל שהוא ראש לכל מלאכי חבלה, ובת זוגו נקראת חבלה, והערב רב נקראים בגנים שלה, שעל ידם חטאו בני ישראל בעגל וחבלו והשחיתו אות בריתם, ואלו הערב רב נעשו ראשים על ישראל בגלות מפני ששמעו להם, והם מביאים דאגות לישראל בצער שמצערים אותם, וזה שאמר הכתוב (במדבר יא ה) "זכרנו את הדגה" – מלשון דאגה].

[באור: בעין זה יעשה הקדוש ברוך הוא לנסות את ישראל לפני הגאולה האחרונה, כדי לברר את הנשמות הקדושות מן הנשמות הטמאות, על ידי שיכביד עליהם על הגלות והצרות, והצדיקים המאמינים בה' שכל הצרות הן רק נסיונות והן לטובה, יתלבנו ויטהרו משמאתם ויתדבקו בהשם יתברך ביתר שאת בתשובה ותפלה, והרשעים יצאו מפלל ישראל וישתמדו ויאבדו ולא יראו בטובה, וזה מה שכתוב "והרשיעו רשעים" אלו שמצד הרע, ויתקיים בהם הפסוק ביהזקאל (ג, ט) "ואל אדמות ישראל לא יבואו" ולא יזכו לבוא לארץ ישראל, וארץ העמים הורגת אותם).

ובזמן דנפקו ישראל ממצרים קטיל מנייהו סגיאין, ובגלותא בתראה עתיד הקדוש ברוך הוא לקטלא לון, ודא איהו (שמות ז יח) והדגה אשר ביאור מתה.

[ובזמן שיצאו ישראל ממצרים, נהרגו הסיגים – הם הרשעים שמתו במפת חשך, וכן בגלות האחרון קדם ביאת המשיח, עתיד הקדוש ברוך הוא להרוג את כל הרשעים שהם הערב רב, שזהו זמן הברור. וזה שכתוב (שמות ז, יח), "והדגה אשר ביאור מתה" – שאז תמות ותבטל הקלפה פלונית שנקראת דגה].

ט) רק לישראל הדבוקים בזוהר הקדוש יהיה אור במושבותם
ויבאש היאור דא אורייתא, דאתמר בה (משלי ו כג) ותורה אור, סרחת לגבייהו, ואתמר בישראל (שמות א כב) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, אור איהו ר"ז, היאורה בת זוגיה דהווא אור, דאתמר בה (שם י כג) ולכל בני ישראל היה אור במושבותם.

[באור: ומבאר "ויבאש היאור" זה התורה הקדושה שנקראת יאור מלשון "ותורה אור", וזאת התורה היתה מבזה בעיני הערב רב כמאמר חז"ל (בסוף סוטה) בעקבות המשיח... וחכמת סופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, והאמת תהא נעדרת.

וכן בסנהדרין (צז). תנא, רבי יוסי אומר, דור, שכן דוד בא בו, בית הנועד יהיה (לזנות) (לזנות), והגליל יחרב, והגבולן (ישתומם) (יאשם), ואנשי (גליל) (גבול) יסובבו מעיר לעיר ולא יחננו, וחכמת הסופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, ופני הדור כפני כלב, והאמת נעדרת, שנאמר, (ישעיה נט) "ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל".

אבל בישראל נאמר "כל הבן הילוד היאורה" וגו', כלומר, שאם כל הבן הילוד – ישראל שנקראו בנים מתי שלומדים התורה הקדושה בנגלה

ובנסתֵּר – כִּי אוֹר בגִּימטְרִיָּה רָזִי, שְׁזָהוּ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְהִיאֻרָה זֶה נִגְלוֹת הַתּוֹרָה וְהֵם יֵאִירוּ לִבֵּנִי יִשְׂרָאֵל בְּכָל מוֹשְׁבוֹתָם].

[ג] 1. רָאָה בְּהַקְדָּמָה הַשְּׁנִיָּה לַסֵּפֶר אוֹר הַחֲמֹה, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְהוּא עֲצָמוּ הֵיטָה עֶקֶר כְּנֶנֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בַּחֲבוּר סֵפֶר הַזֹּהָר, לְהִיּוֹת הַשְּׁכִינָה בְּגִלּוֹת בְּאֶפֶס שְׁפַע בְּאֵין תּוֹמֵךְ וּבְאֵין עוֹזֵר, וְרָצָה לִיחְדָּה עִם הַתַּפְאָרִ"ת יַחֲדָה מוֹעֵט עַל יְדֵי חֲבוּר זֶה בְּמָה שֶׁהִיא הוּא עִם חֲבָרִיו עוֹסְקִים בְּסוּד, שְׁזָה גוֹרֵם לִיחְדָּה קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינָתִי עַל יְדֵי הַסוּד שֶׁהוּא רָזִי דְּהִינּוּ אוֹר, וְגַם עַל יְדֵי חֲבוּר זֶה הוּא בְּטוֹל הַקְּלָפוֹת וְקָלוֹת הַגְּלוֹת, וְהַשְׁבָּתָת קְטְרוּגָם, שֶׁהֵם לוֹחֲמוֹת בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה נֶגֶד הַשֵּׁם וְנֶגֶד שְׁכִינָתוֹ וְנֶגֶד בְּנֵיהֶ שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בְּגִלּוֹת בֵּין הָאֲמוֹת הַנִּקְרָאִים חִיּוֹן, חִיּוֹן בִּישִׁין וְדַבִּין דְּאֶבְלִין עֲנָא שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל, וְעַסְק הַתּוֹרָה נִקְרָא הַקָּלַע וְהַתְּרָב וְהַרְמָח, וְהֵם בַּחֲנִינֵת הַסוּדוֹת לְהַצִּילֵם מִרְעָתָם בַּחֲבוּר זֶה כּו', וְהַסֵּפֶר הַזֶּה עֲתִיד לְהַתְּפָרֵס בִּימֵי מַלְכָּא מְשִׁיחָא. וְהִנֵּה כָּל אוֹתָם שִׁיזְכוּ אֵלָיו יִזְכוּ לַגְּאֻלָּה בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם, וּבְהַשֵּׁם בְּטַחְנוּ שְׁנֵהִיה בְּכָלֵל הַזּוֹכִים, אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה רָצוֹן.

2. בְּחֶסֶד לְאַבְרָהָם (מַעֲנֵן ראשון נֶהַר כ"ד) וז"ל: וְדַע, כִּי עֶקֶר כְּנֶנֶת הַרְבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי עָלָיו הַשְּׁלוֹם בַּחֲבוּר הַזֶּה הָיָה לֵהִיּוֹת הַשְּׁכִינָה בְּגִלּוֹת בְּאֶפֶס שְׁפַע בְּאֵין תּוֹמֵךְ וּבְאֵין עוֹזֵר לָהּ, וְרָצָה לַעֲשׂוֹת לָהּ סִמָּךְ לִיחְדָּה בְּבַעֲלָהּ יַחֲדָה גָּמוּר עַל יְדֵי הַחֲבוּר הַזֶּה כְּמָה שֶׁהִיא הוּא וְחֲבָרִיו עוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׁזָהוּ גוֹרֵם לִיחְדָּה קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינָתָא עַל יְדֵי הַסוּד שֶׁהוּא סוּד רָזִי בְּגִימטְרִיָּא אוֹר, וְגַם עַל יְדֵי הַחֲבוּר הַהוּא יִהְיָה בְּטוֹל הַקְּלָפוֹת וְקָלוֹת הַגְּלוֹת וְהַשְׁבָּתָת הַקְּטְרוּגִים אֲשֶׁר הַחִיצוֹנִים לוֹחֲטִים בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה נֶגֶד מִדַּת הַקְּדֻשָּׁה, וְהַשְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים הֵם בְּסוּד הַשְּׁכִינָה וְנֶגֶד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בְּגִלּוֹת בֵּין אֲמוֹת הָעוֹלָם הַנִּקְרָא חִיּוֹן בִּישִׁין אֲרִיּוֹת וְדַבִּין וכו', וְהַעֲסֵק בַּתּוֹרָה נִקְרָא קָלַע וְתְּרָב וְרַמָּח, וְהֵם בַּחֲנִינֵת סוּדוֹת כְּדֵי לְהַצִּילֵם מִרְעָתָם עַל יְדֵי חֲבוּר זֶה כְּנֻזָּר, וְסֵפֶר זֶה עֲתִיד לְהַתְּגַלּוֹת בִּימֵי מַלְכָּא מְשִׁיחָא כְּדֵי לַתֵּן סַעֲדָא לְשְׁכִינָתָא. וְהִנֵּה כָּל אֵלוֹ שִׁיזְכוּ אֵלָיו יִזְכוּ לַגְּאֻלָּה, כִּי עֲבוּדָה זֹאת הַמוֹעֵט בְּזִמְנָה הַזֶּה הוּא יוֹתֵר חָשׁוּב מִכָּל אֵילֵי נְבִיּוֹת שֶׁהִיה בְּזִמְנָה שֶׁהִיה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם.

הַתּוֹפֵס חֶלֶק מִן הָאֲחֵרוֹת כְּאֵלוֹ תוֹפֵס כָּלוּ

3. בַּתּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף פְּרֶשֶׁת קְדוּשִׁים. וְכֵן בְּסִפְרוֹ כְּתוּבָת פָּסִים פְּרֶשֶׁת קְדוּשִׁים וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, חֶלֶק הַנִּגְלָה וְהַנְּסֵתָר, הַכָּל אֲחֵרוֹת אֶחָד, וְהַדּוּחָה חֶלֶק הַנְּסֵתָר שְׁאִינוּ חֲפֵץ בָּהּ, דּוּחָה כְּלָה וְנִעְנָשׁ, כִּי הַדּוּחָה חֶלֶק מִן הָאֲחֵרוֹת כְּאֵלוֹ דּוּחָה כָּלוּ. וּמִכָּל שֶׁכֵּן הַמְּלַעֲיָג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים הַעוֹסְקִים בְּחֻכְמָה זֹאת לְהַשְׁפִּיעַ לְהַשְׁכִּינָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתֹב בְּסֵפֶר הַקְּנֵה לוֹ חֲכָמוֹ יִשְׁפִּילוּ זֹאת, כִּי הַלּוֹמֵד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה לֹא נִקְרָא חָכֵם רַק לְמִדּוֹן, כִּי אִם הַלּוֹמֵד כְּדֵי לְהַשְׁפִּיעַ לְמַדָּה הַנִּקְרָא זֹאת וכו'. וְזֶה שֶׁכָּתוּב הַנַּעוֹר בְּלִילָה, הִינּוּ שֶׁהוּא נַעוֹר וְעוֹסֵק רַק בְּלִבוֹשֵׁי הַתּוֹרָה בַּחֲלֵק הַנִּגְלָה הַנִּקְרָא לִילָה כְּדוּעַ, וְאִינוּ חֲפֵץ בְּאוֹר הַתּוֹרָה, כִּי אוֹר גִּימטְרִיָּה רָזִי, הִינּוּ בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וְסוּדוֹתֶיהָ, שְׁזָהוּ בַּחֲנִינֵת תּוֹרַת הַשֵּׁם שֶׁנִּקְרָא יוֹם, הִרִי זֶה דּוּמָה כְּאֵלוֹ דּוּחָה אֶת הָאֲחֵרוֹת כָּלוּ וּמַתְחִיב בְּנַפְשׁוֹ, מֵה שְׁאִין כֵּן אִם חֲפֵץ גַּם בַּחֲלֵק הַנְּסֵתָר שֶׁבַּתּוֹרָה, הֵגֵם שְׁאִי אֶפְשָׁר לוֹ לְהַשִּׁיגוֹ, עַל זֶה נֶאֱמָר כִּי אִם בַּתּוֹרַת הַשֵּׁם חֲפָצוֹ, וְכְמוֹ שֶׁפִּירֵשׁ הָאֱלֹשִׁיךְ, וְכֵאלוֹ הַשִּׁיג גַּם חֶלֶק זֶה שֶׁבַּתּוֹרָה, כִּי הַתּוֹפֵס חֶלֶק מִן הָאֲחֵרוֹת כְּאֵלוֹ תוֹפֵס כָּלוּ כּו'.

סוּד תִּקְוָנִי הַזֶּה שְׁגָלָה הַרְבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי

(י) בגלות האחרונה בזכות הזהר הקדוש נזפה לארצנו נפלאות כגונא דא בגלותא בתרא (היאורה) הזהר ביה הנה ר"ז, דאיהו אור דפורקנא בתרייתא, לקיים (מכ"ה ז טו) כימי צאתך מארץ מצרים ארצנו נפלאות, ודא איהו כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, וכל הבת תחיון, אלן דמשתדלין באורייתא דבעל פה.

[באור: כמו כן בגלות האחרונה יתגלה אור רזי התורה, וזהו הזהר הקדוש שהוא אור הפדות של ישראל. ועל ידי למוד זה תבא הגאולה, וכך יתקיים הפסוק: "כימי צאתך מארץ מצרים ארצנו נפלאות", שגם כאן בסוף הגליות שזה גלות ערב רב, ננצל על ידי עסק בלמוד הזהר הקדוש, וזה "כל הבן" - מי שהוא בבחינת בן - שלומד את סודות

4. פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו, (סימן ח' דף נ"א.) וז"ל: רבי שמעון בן יוחאי גלה ופתח הע' פנים שבמלת בראשית, וקרא אותם תקוני זהר, מפני שהוא לשון אור, ואו"ר גימטריא ר"ז, והוא האור הגנוז שגנוז הקדוש ברוך הוא בתורה וכו', שעל ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השם יתברך שאם יהיה חסאיכם פשנים הללו, שסודות ובאות מששת ימי בראשית, ואז פשלג ילבינו. ולכן נוהגין ישראל ללמוד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלוחות שניות למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה. (הזהר"ק אימא עילאה - תשובה).

או"ר בגימטריא ר"ז

5. בספר אור ישראל על תקוני זהר להמגיד מקאזניץ זכותו יגן עלינו - (תקון ל"ו - דף ע"ז), וזה לשונו: עקר הגאולה הוא מרזי דאורייתא, פי או"ר גימטריא ר"ז, וזה נקרא ב"ן שגימטריא סו"ד מיסוד. וזה שכתוב במדרש, אני אמרתי יהי כן, והרשעים אומרים לא כן, שהם אומרים שאין בתורה אלא הפשט, על ב"ן לא יקומו. ועקר היא חכמת התורה ורזיה שיתגלה לנו במהרה בימינו כו', ועל דור שלנו נאמר משד עניים גופייהו, עתה אקום, בזכות אמרות השם המזקקות שבעתים, אף השם ישמרנו מהרשעים אשר סביב יתהלכו ואינם רוצים ברזי וסודות התורה, שהם כרם זלות, דברים העומדים ברומו של עולם והקדוש ברוך הוא ירום.

או"ר בגימטריא אי"ן סו"ף; אדו"ן עול"ם; ר"ז

6. באגרא דכלה למורינו הרב צבי אלימלך מדינב (הפטר פרשת תבוא), וזה לשונו: 'קומי אורי כי בא אור' (ישעיה ס"א), או"ר בגימטריא אי"ן סו"ף, אדו"ן עול"ם, ובגימטריא ר"ז, שהוא סודות התורה אשר הוא או"ר לנו. וזהו קומי אור"י, שיתגלה כבוד מלכות אדו"ן עול"ם, פי בא אור"י, פי כבר נתגלה להם חכמת סודות התורה שהוא ר"ז, אור התורה, ועל ידי זה תהיה גאולה להתגלות בסוד מלכותו פוודע.

התורה – "היאך"ה תשליכהו" – לצלול בים חכמת הסוד, "וכל הבת תחיון" – אלו שעד עתה עסקו בנגלה – גם הם ילמדו ויגרסו בזהר הקדוש].

יא) יונה הנביא התפלל על ישראל שינצלו מהערב רב
דבר אחר וימן יהו"ה דג גדול לבלוע את יונה (יונה ב א), דא עניותא, דאיהו עצב, ונוקבא דיליה עצבון, דכורא דג נוקבא דגה, דא הוא (שם ב) ויתפלל יונה אל יהו"ה אלהיו ממעי הדגה, מפנא דעניותא דמטי למעוי דישראל, בההוא זמנא ויאמר יהו"ה לדג ויקא את יונה וגומר (שם יא), בדוחקא דדאגה דלהון דדואגין מן עניותא, מדוחקא יפקון מן גלותא, הדא הוא דכתיב (שמואל ב, כב-כח) ואת עם עני תושיע. דא נבואה דיונה דנתנבא דיפקון ישראל מן גלותא בדאגה (ס"א בדוחקא) דעניותא.

[באור: באור נוסף לפסוק: הדג נמשל לדאגה, שרוצה לבלע את יונה – הם ישראל, ודאגה זו עניות, שבא על ידי הסמ"ך מ"ם ופלונית בת זוגו רח"ל, שידוע שהכעס וכן פגם הברית גורמים לדאגה זו, וזו תהיה פעלת הערב רב. ועל כך התפלל יונה הנביא אל ה' אלקיו שיציל את ישראל מעניות ורעב שמגיע אל המעים, ובאותו הזמן פאשר יתמלא סאת הצרות יצאו ישראל מהגלות, כמו שכתוב (שמואל ב כב-כח), "ואת עם עני תושיע" רומז שפאשר יהיו ישראל בעניות אז יושיעם ויגאלם.] (ובלמוד הזהר הקדוש נצלים מכל העניות והנסיונות).

יב) ובמושב לצים לא ישב. איזה מושב לצים זו (לילי"ת) אפם של ערב רב. שהיא מטמאה פנדה במושבה. וכן ערב רב מטמאים במושבם לצדיקים שיושבים ביניהם

ובתקוני זוהר (תיקון י"ג דף כ"ז ע"ב), על הפסוק אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים וגו' – אשרי ותהלתו של האיש – אשר לא הלך בעצת רשעים, בדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב. (תהלים פרק א פסוק

אֲשֶׁרִי הָאִישׁ. הוּא אַהִי"ה אֲשֶׁר אַהִי"ה. רֹאשׁ לְכָל הָרִאשִׁים וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר (שיר ז) רֹאשׁךָ עָלֶיךָ כַּכְרָמֶל. וְזֶה תַּפִּילִין שֶׁל רֹאשׁ. וְדַלֶּת רֹאשְׁךָ כַּאֲרָגְמָן. זֶה תַּפִּילִין שֶׁל יָד. וּבֹו מְשֻׁבָּחִים לְבַת בָּזָה הָאֲשֶׁרִי (וְעַל כֵּן בְּרֹאשֵׁי"ת שֵׁם אֲשֶׁרִי שֵׁם בֵּת) זֶה הוּא שְׁכֶתוֹב (בְּרֹאשִׁית ל) בְּאֲשֶׁרִי כִי אֲשֶׁרוֹנִי בָנוֹת. [הֵם הַצַּדִּיקִים שֶׁמַּעֲלִים אֶת הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה] מִי זֹכֶה לִכְנֶס שָׁמָּה, אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים. שֶׁהִיא עֲצָה רָעָה מִצַּד שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע. (מִי הָרְשָׁעִים. זֶה סַמָּא"ל וְנִחְשׁ) וּבִדְרֹךְ חֲטָאִים לֹא עָמַד. אֵיזָה דֶּרֶךְ חֲטָאִים. זֶה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (מִשְׁלִי ל) כֵּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת אֲכָלָה וּמַחֲתָה פִּיהָ וּגו'. **וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. אֵיזָה מוֹשֵׁב לְצִים זֶה** (לִילִי"ת) **אִמָּם שֶׁל עָרֵב רַב. שֶׁהִיא מְטַמְּאָה כְּנֹדָה בְּמוֹשְׁבָה. וְכֵן עָרֵב רַב מְטַמְּאִים בְּמוֹשְׁבָם לְצַדִּיקִים שְׂיוֹשְׁבִים**

[דן בספר מטעמי הזוהר, דף כ"ל:]

הַמִּצְפִּים וּמֵאֲמִינִים לְגֵאוּלָּה, הֵם יִזְכּוּ לְכָל הַטּוֹבוֹת הַמוֹבְטָחוֹת:

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (יִשְׁעִיָּה מֵא) הֵן יְבוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ כָל הַנְּחָרִים בְּךָ וְגו'. וְזִמִּין קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְד לְיִשְׂרָאֵל. כָּל אֵינִין טְבָאן, דְּקָאֻמַּר עַל יְדֵי נְבִיאֵי קְשׁוּט... (עֲתִיד הַקְּבָ"ה לַעֲשׂוֹת לְיִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁנִּתְבָּאָו נְבִיאֵי הָאֱמֶת, וְסָבְלוּ עֲלֵיהֶם בְּגִלוֹת...) אֲבָל אֲזַלִּין לְבֵי מִדְּרָשׁוֹת, פְּתַחֲזִין סִפְרִין, וְחִמְאָן כָּל אֵינִין טְבָאן, דְּקָא מַחֲקוּ, וְחִמְאָן כְּתִיבִין בְּאוֹרֵייתָא, דְּאִבְטַח לֹזֵן קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵיהֶו, וּמִתְנַחֲמִין בְּגִלוֹתֵהוּ... (וְיִשְׂרָאֵל הַחֲזִיקוּ מֵעַמִּד כְּאֲשֶׁר רָאוּ בַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים אֶת כָּל הַהִבְטָחוֹת וְהַטּוֹבוֹת שֶׁהִבְטִיחַ הַשִּׁי"ת...) וְעַל דָּא, הֵן יְבוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ כָל הַנְּחָרִים בְּךָ. מֵאִי כָל הַנְּחָרִים בְּךָ. דְּאִתְקַפּוּ נְחִירֵיהוֹן בְּרִגְזוֹ אֲעֵלְךָ בְּגִלוֹתָא דָּא. בְּהִוָּא זְמָנָא. יְבוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ מִכָּל טְבִין דִּיחֲמוֹן לְהוֹן לְיִשְׂרָאֵל. (וְעַל זֶה הַתְּנַבֵּא הַנְּבִיא שֶׁרַק מִי שֶׁהֶאֱמִין וְצִיפָה לְקִיּוֹם הַנְּבוּאָה הוּא יִזְכֶּה לְשׁוֹמֹחַ בְּגֵאוּלָּה, וְהָעָרֵב רַב יְבוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ כִי הֵלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל – וְהָרוּצָה לְהִינָצֵל מִקְּלִיפַת הָעָרֵב רַב מוֹכֶרָח לַעֲסוֹק בְּזוּהָר הַקְּדוֹשׁ, כְּתִיבַת נֹחַ שֶׁהֲצִילָהּ מִהַמְּבּוּל.)

(זוהר הקדוש פרשת פי תשא דף קפ"ח ע"ב)

הָרוּצָה לְהִינָצֵל מִקְּלִיפַת הָעָרֵב רַב מוֹכֶרָח לַעֲסוֹק בְּזוּהָר הַקְּדוֹשׁ, כְּתִיבַת נֹחַ שֶׁהֲצִילָהּ מִהַמְּבּוּל

וְאֵינִין עָרֵב רַב רְשִׁיעִיָּא, (וְאוֹתָם הָרְשָׁעִים שֶׁמַּהֲעָרֵב רַב) דִּיחֲקִיִּים בְּהוּ בְּהִוָּא זְמָנָא, (יִתְקִיִּים בְּהֵם לִפְנֵי בִיאַת הַמָּשִׁיחַ הַתְּנוּבִי: (דְּנִיָּאֵל יב) יִתְבָּרְרוּ יִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים. (שֶׁאֵז יִהְיֶה בִּירוֹר גְּמוּר בְּיִשְׂרָאֵל) יִתְלַבְּנוּ: אֵינִין מֵאֲרִי מִשְׁנָה. (אֵלּוּ בְּעָלֵי הַמִּשְׁנָה שֶׁיִּתְבָּרְרוּ עַל יְדֵי לִימוּד הַתּוֹרָה) וְיִצְרְפוּ: אֵינִין וְרָעָא קְדִישָׁא דְשָׂאָר עֲמָא. (וְזֶרַע הַקְּדוֹשׁ שֶׁל שָׂאָר הָעָם יִתְבָּרְרוּ עַל יְדֵי מַצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְיִצְדָּקָה) הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (זְכַרְיָה יג) וְיִצְרְפֹתִים בְּצֶרֶף אֶת הַכֶּסֶף. (דִּהְיִינוּ עַל יְדֵי כֶסֶף שְׁנוֹתָנִים לְצִדְקָה) וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים, אֵינִין עָרֵב רַב. (וְאֵלּוּ הָעָרֵב רַב יִצְאוּ מִכָּלֵל יִשְׂרָאֵל).

(דנאל יב) והמשפילים יבינו, איננו מארי קבלה, (והמשפילים הם אלו שעוסקים בסודות התורה) דאתמר בהון (דנאל יב) והמשפילים יזהירו זוהר הרקיע. אלן אינו דקא משתדלן זוהר דא, דאקרי ספר הזהר, (אלו הם הצדיקים שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזהר) דאיהו כתיבת נח, (שהוא כתיבת נח שמציל מהמבול) דמתכנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמןין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. (שכמו שלא בולם וכו' להיפנס לתיבה לפני המבול, כך רק הזרזים והמשפילים יזכו להינצל על ידי הזהר הקדוש, כי הזמן קצר, כמו שכתוב במלאכי (פרק ג' פסוק א') הנני שולח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאום יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר ה' צבאות) דבהון (באלו שיזכו לעסוק בזוהר הקדוש) יתקנים (שמות א) כל הבה תילוד היאורה תשליכוהו. (להיות בבחינת בנים, ומתראשונים לקבל פני משיח צדקינו, במהרה בימינו) ודא אורה דספרא דא, וכלא על סבה דילך. (זה האור של ספר זוהר הקדוש יאיר בנשמותיהם, וכל זה בזכות הרשב"י הקדוש).

(זוהר הקדוש פרשת בהעלותך – רעיא מהימנא, דף קנ"ג ע"ב, ועין תיקוני זוהר תיקון כ"א עמוד ב"ג, נ"ד)

עסק התורה שלא לשמה: והנה מה שכתב בתחלת דבריו ואפילו כל אינו דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היות שפשוטו מבאר, ובפרט בזמננו זה בעונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מפלל ראשי ושיבות, ודיני סנהדראות, להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה:) וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שהמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא כת גבורים, דעליהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושוין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הכתוב הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליתו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

ראיה שאין עוסקין לשמה: ואמנם האנשים האלה מראים תימה וענוה באמנם כי כל עסקם בתורה הוא לשמה. והנה החכם הגדול התנא רבי מאיר עליו השלום העיד עליהם שלא כך הוא באמרו לשון כללות כל העוסק בתורה לשמה וזכה לדברים הרבה וכו' ומגלים לו רזי תורה ונעשה כנהר שאינו פוסק והולך וכמעין המתגבר מאליו בלתי הצטרכו לטרוח ולעין בה ולהוציא טפין טפין של מימי התורה מן הסלע, הנה זה יורה שאינו עוסק בתורה לשמה בהלכתה, ומי זה האיש אשר לא יזלו עיניו דמעות בראותו המשנה הזאת וראיה חסרונה ופחיתותו. (הקדמת רבי חיים וויטאל על שער ההקדמות – ועין אור הזהר פרק כ"ח).

הערב רב: מי שאינו עוסק בספר הזהר, כל תורתו הוא משפה ולחוף, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים – ובדאי לא ישיג ארחות חיים

מי שאינו עוסק בספר הזהר ותיקונים וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפה ולחוף, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות,

ואין לו חיים ולא חלק בחיים – ובדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד: בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלילה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחץ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הדבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים.

ועין בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באורייתא דיבעל פה, בכמה קושין. וצוחין בה ככלבין דאמרין הב הב. הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכינתא. ובדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, וכן בספר שערי אורה שפלו אור. וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקבל, אלא עבד מאהבה ועבד מיראה. (היכל הברכה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט – אור הזהר פרק י').

רק הלומד תורה לשמה מציל את העולם

ואמרנו חז"ל (סנהדרין צ"ט:) אמר רבי אלכסנדר בר כהנא בתורה לשמה משלים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה שנאמר: "או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי". רב אמר באילו בנה פלטרין של מעלה ושל מטה שנאמר: "ואשים דברי בפיו ובצל ידי כסיתיו לנטע שמנים וליסד ארץ". רבי יוחנן אמר: אף מגן על כל העולם כולו שנאמר: "ובצל ידי כסיתיו". ולוי אמר אף מקרב את הגאולה שנאמר: "ולאמר לציון עמי אתה".

ועין בספר "נפש החיים" (שער ד' פרק כ"ה), שרק על ידי עסק התורה לשמה זוכה לקיים העולם. ואין לך תורה לשמה יותר מלימוד הזהר הקדוש, (עין אור הזהר).

וזה לשון נפש החיים: וכל זה כשעדיין יש אנשים מישראל שדבקים בו יתברך ובתורתו בעיון ושקידה ויגיעה גדולה לשמה. ורק בתורת ה' חפצם כל הימים. ואז האנשים שבטלים לגמרי מעסק התורה מרוע בחירתם. המה ירדו שאול חיים ומגורשים מהסתפח בנחלת עבדי ה' הדבוקים בו יתברך ובתורתו. ומארץ חיים יכרתו ח"ו. ועל כל פעולת העולם גם כל העולמות, הגם כי נתמעטו וירדו מקדושתם ואורם, בסבת החטאים האלה בנפשותם, וכמעט שנטינו רגלם ליחרב ח"ו כמו שכתוב בתנא דבי אליהו (רבא פ"ב): אמרו חכמים כל זמן שבני אדם מבטלין מן התורה מבקש הקב"ה להחריב את העולם כו'. ושם (בסדר אליהו זוטא פ"ה) "כי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל" ואין מצוקין אלא תלמידי חכמים כו'. בכל יום יוצאים מלאכי חבלה מלפני הקב"ה לחבל את כל העולם כולו ואלמלא בתי כנסיות ובתי מדרשות שתלמידי חכמים יושבין בהם ועוסקים בדברי תורה היו מחבלין את כל העולם כולו מיד כו' ע"ש. עם כל זה עדיין יוכלו להתקיים על ידי השרידים אשר ה' קורא. העוסקים בתורה הקדושה יומם ולילה. שלא יתבטלו לגמרי לחזור לתהו ובהו ח"ו. אבל אם היה ח"ו העולם פנוי לגמרי אפילו רגע אחת ממש מעסק והתבוננות עם סגולה בתורה הקדושה. תיכף כרגע היו כל העולמות נחרבים ונבטלים ממצאות לגמרי ח"ו. ואף גם איש אחד מישראל לבד. רב כחו. שבידו להעמיד ולקיים את כל העולמות והבריאה בכללה על ידי עסקו והתבוננותו בתורה הקדושה לשמה. כמו שכתוב (סנהדרין פרק חלק דף צ"ט ב') כל העוסק בתורה לשמה כו'. רבי יוחנן אומר אף מגין על כל העולם כולו. וכן אמרו בפרק התורה (אבות פ"ה) כל העוסק בתורה לשמה כו'. ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו.

[ה] בספר "נתיבי הזוהר", ו"ל:

הַיּוֹת וְחַו"ל גִּילּוֹ לָנוּ שֶׁהָעֶרֶב רַב הֵם הַמְעַכְבִּים אֶת בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ, וְכָל הַצִּדּוֹת מִחֲמַתָּם, וְהַזֹּהָר הַקָּדוֹשׁ מֵלֵא מִזֶּה בְּהִרְבֵּה מְקוֹמוֹת, לְקַטְנוֹ מִרְאָה מְקוֹמוֹת נֶרְחָב וּבְהִקְפָּה נִפְלָא.

ס 31 מִרְאָה מְקוֹמוֹת שֶׁפָּתְבוּ וְהִזְהִירוּ אוֹתָנוּ לְהַיּוֹת נִזְהָרִים מִן הָעֶרֶב רַב – פִּנְגֵּד ש"י עוֹלָמוֹת הַמּוֹכְנִים לְצִדִּיקֵי הָאֱמֶת.

רָאָה: זוֹהָר בְּרֵאשִׁית דף כה, עא. כו, עא. כז, עב. כח, עב. רסב, עב. רסג. עא. – זוהר שְׁמוֹת מה, עב. סז, עא. קיד, עא. קכ, עא. קכד, עא. קצ. עב. קצה, עא. קצז, עא. רג, עא. רכג, עב. רכד, עא. – זוהר וִיקְרָא כז, עב. כח, עא. כה, עב. פו, עב. צו, עא. קיא, עא. – זוהר בְּמִדְבַּר קכב, עב. קכד, עא. קנב, עב. רל, עא. רלא, עב. רלו, עא. רמו, עב. – זוהר דְּבָרִים רעג, עא. רעו, עב. רעז, עב. רעט, עא. רפב, עא. – תִּיקוּנֵי זוהר, דף: טו, עא. כב, עא. עב. כז, עא. כז, עב. כח, עב. ל, עב. מא, עב. מב, עא. מט, עא. נ, עב. נב, עא. נג, עב. נה, עא. עה, עב. צו, עב. צז, עא. קיב, עא. קיז, עא. קיט, עא. קכח, עב. קלח, עא. קמ, עא. קמא, עא. קמא, עב. קמז, עא. קמו, עב. קמז, עב. – זוהר חֲדָשׁ: פ' יִתְרוֹ מֵאִמֶּר ד' גּוֹנוֹי עֵינָא. פ' יִתְרוֹ מֵאִמֶּר ז' יְמֵי בְּרֵאשִׁית. פ' יִתְרוֹ מֵאִמֶּר שְׁרֻטִּין דְּמִצְחָא. – תִּיקוּנֵי זוהר חֲדָשׁ: דף כז עא.

עץ חַיִּים לְהֵאֲרִיז"ל: הַקְדָּמַת מוה"ר חַיִּים וִיטָאֵל עַל שֶׁר הַקְדָּמוֹת. עץ חַיִּים שֶׁר לֵב פֶּרֶק א' מ"ת. שֶׁר לֵח פ"ו מ"ת. שֶׁר מֵט פ"ג. – שֶׁר הַגְּלִילוֹתִים הַקְדָּמָה כ'. הַקְדָּמָה לֵג. הַקְדָּמָה לט. – שֶׁר הַפְּסוּקִים: פ' וִיגֵשׁ, שְׁמוֹת, בֵּא, בְּשִׁלַּח, כִּי תִשָּׂא, בִּלְק, עֲקֵב. סֵפֶר מַלְכִּים א', יִשְׁעִיָּה. – סֵפֶר הַלִּיקוּטִים: פ' תּוֹלְדוֹת, וִישָׁב, שְׁמוֹת, בְּשִׁלַּח, כִּי תִשָּׂא, בְּהַעֲלוֹתְךָ, חוֹקֶת, דְּבָרִים, וְאַתְחַנֵּן, עֲקֵב, כִּי תִצֵּא, וִילָךְ, סֵפֶר מַלְכִּים א', יִשְׁעִיָּה, תְּהִלִּים. – סֵפֶר עֵץ הַדַּעַת טוֹב לְהֵאֲרִיז"ל: פ' בֵּא, בְּשִׁלַּח יִתְרוֹ, מִשְׁפָּטִים, תְּרוּמָה, כִּי תִשָּׂא, וִיקָהֵל, פְּקוּדֵי, שְׁמִינִי, קְדוּשִׁים, בְּמִדְבַּר, בְּהַעֲלוֹתְךָ, חוֹקֶת, בִּלְק, פִּנְחָס. – שֶׁר מֵאִמֶּרִי הַרְשָׁבִי פ' מִשְׁפָּטִים, לִיקוּטֵי תוֹרָה פ' בְּרֵאשִׁית, מִקֵּץ, שְׁמוֹת, וִיקָהֵל. –

סֵפֶר מִשְׁנַת חֲסִידִים: מִסְכַּת יַעֲקֹב פ"ב, מִסְכַּת סוֹדֵר לֵיל פֶּסַח פ"י. – פֶּרֶדֶס רִימּוֹנִים לְהֵרֵמ"ק: שֶׁר כֵּג פ' טז. – אוֹצֵר עֵדֶן הַגִּנוֹז לְמַהֲרָא אַבּוּלְעִפָּא: ח"ב ס"א. – סֵפֶר הַפְּלִיאָה לְהַמְקוּבֵל הָאֱלֹקִי רַבִּי אֲבִיגְדוֹר קִרָּא מִפְּרָאג. – עֲבוּדַת הַקְּדוֹשׁ לְמַר"מ אֲבִן גִּבְאֵי ח"ב פ"ב. – סֵפֶר הַמְּפֹאֵר לְמוֹהַר"ש מוֹלְכוֹ דְּרוֹשׁ עַל פ' בְּרֵאשִׁית. – מַגִּיד מִשְׁרִים לְרַבֵּינוּ יוֹסֵף קָאֵרוֹ פ' תְּרוּמָה, פ' בְּמִדְבַּר. – חֲסֵד לְאַבְרָהָם לְמַהֲרָא אוֹזֵלָאִי מֵעֵין א' נָהָר יז, מֵעֵין ב' נָהָר ס"ז, מֵעֵין ד' נָהָר נד, מֵעֵין ה' נָהָר יז, כה, לב, מֵעֵין הַשֵּׁשִׁי הַקְדָּמָה, נָהָר א'. ב', ד'. – מַגְלָה עֲמוּקוֹת עַד"ת: פ' תּוֹלְדוֹת, וִישָׁלַח, וִיגֵשׁ, וָאֵרָא, בֵּא, תְּרוּמָה, וִיקְרָא, תּוֹרִיעַ, קְדוּשִׁים בְּהָר, בַּחֲקוּתֵי, שִׁלַּח, קֶרֶח, חוֹקֶת, בִּלְק, פִּנְחָס, וְאַתְחַנֵּן, וְזֹאת הִבְרַכָּה. – מַגְלָה עֲמוּקוֹת רִנָּב אוֹפְנִים עַל פ' וְאַתְחַנֵּן: אוֹפֵן כד, נח, עד, עה, פי, צו, קי, קכ, קמז, קפז, קצח, רנא, רנב, – סֵפֶר מְבוֹא לְחִכְמַת הַקְּבִלָּה לְמַהֲרָשׁ טוֹלִידָאֵנוּ: ח"א שֶׁר ז' פ"ז, ח"ב שֶׁר ו' פ"ז, ח"ב מֵאִמֶּר א' חֲנוּכָּה. – סֵפֶר מְעוּלָפֶת סְפִירִים: מוֹהַרנ"ש אֶלְגָּאזִי: יוֹם תִּשְׁעָה עֶשֶׂר אוֹת י"ג, טו, יום עֶשְׂרִים וְאַחַד אוֹת לב, – סֵפֶר עֶשְׂרֵה מֵאִמֶּרֹת לְהֵרֵמ"ע מִפְּאֵנוּ: מֵאִמֶּר חִקּוֹר דִּין ח"ג פ' כ"ב, מֵאִמֶּר אִם כָּל חֵי ח"א ס"י ג', כב, – סֵפֶר יוֹנָת אֵלֶם פ"ד, כְּתוּבִים: מֵאִמֶּר הַנֶּפֶשׁ: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"י, י"ב, חֶלֶק י"ז פ"ד, מֵאִמֶּר מֵאָה קְשִׁיטָה: ס"י כ"ו, ס"י נ"ג, מֵאִמֶּר שְׁבָתוֹת ה': כְּת"י ח"ג, מֵאִמֶּר צְבָאוֹת ה' ח"ב. – שֶׁל"ה הַקְּדוֹשׁ: שֶׁר הָאוֹתִיּוֹת: עֵמֶק בְּרִכָּה אוֹת ו', מִסְכַּת שְׁבוּעוֹת פֶּרֶק תּוֹרָה אוֹר אוֹת מ", מִסְכַּת תַּעֲנִית דְּרוֹשׁ מִטּוֹת מִסְעֵי אוֹת כד, מִסְכַּת יוֹמָא הַל' תְּשׁוּבָה אוֹת סב, – סֵפֶר בְּרֵאשִׁית: וִישָׁב, מִקֵּץ, וִיגֵשׁ. סֵפֶר שְׁמוֹת פ' בֵּא תוֹרָה אוֹר אוֹת ג', פ' כִּי תִשָּׂא תו"א אוֹת ג', פ'

בִּינִיָּהֶם, כְּנִדָּה. וּמִי שֶׁמִּתְדַּבֵּק בְּאוֹתוֹ אֲשֶׁרִי. שֶׁהוּא הַפֶּתֶר וְהָרֹאשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה. נֹאמֵר בּוֹ וְהִזָּה כְּעֶץ שֶׁתּוֹל עַל פְּלָגֵי מַיִם. וְזֶה עֵץ הַחַיִּים שֶׁנֹּאמֵר בּוֹ וְעֲלֵהוּ לֹא יָבוֹל.

ויקהל פקודי תו"א אות ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א אות יג, פ' חוקת תו"א אות ב', פ' ואתחנן תו"א אות א', ג, – ווי העמודים פ"ו. – הרמח"ל הקדוש: ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא זעירין אינון, למגזר מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאור ז' מלכים. – ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינאה, תיקונא תמניסר, תיקונא תמניא ועשרין, תיקונא חמשיין וחמש, תיקונא שבעין. – ספר קנאת ד' צבקות ח"ב, – מאמר ויהי מקץ. – פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. – דרוש בסעודת ליל טו"ב בשבט ה' תצ"ג. – דרושי ונתת הכסף. – ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, – ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג, קנא, קנד, קעו, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחנן. – שערי השלם מהר"ש אלישוב: ח"א סי' טו פ"א, ח"א סי' יט בסוד נורא עלילה, ח"ב סי' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', סי' ה', סי' ו', סי' ז', סי' יג פ"ד. – הגר"א מוילנא, אבן שלמה פ"א. ביאור הגר"א על תיקוני זוהר דף קיא עא. – יהל אור על הזוהר בראשית דף כז עב. אדרת אליהו פ' דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צז עב.

תלמידי בעל שם טוב: אוצר החיים – קאמרנא פ' תצא. – היכל הברכה: וארא, כי תשא, פקודי דף שיח, פ' בלק, פ' ראה, דף יג עב פ' תצא, עקב דף סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כז ע"ד. – זוהר ח' פ' בראשית דף כה עא, דף כג עב. דף לז עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג, דף שכט ע"ד. פ' ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ז' ע"ג. דף פו ע"ד. דף קע עב. – זקן ביתו מ"א אופן ז דף מז, אופן טז דף עה, מ"ד אופן י"ג דף רט. – נתיב מצוותיך שביל אמונה ג' אות כו. – תולדות יעקב יוסף פ' נשא דף תס, פ' שופטים דף תרסו. – בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'. ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ח, כב. – דברי חיים פ' ויקהל. דברי שמחה מכתב יג. – אשרי האיש דף מט. ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת היהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה ע' קלו. דברי יואל פ' נשא ע' קפח. דברי שמואל (סלאנים) פ' נח. דברי תורה מונקאטש מהדו"ת א' טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד מלעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ. אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, מאמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת גיטין, השמטות לפ' שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך הרמז מגילת אסתר א. חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. על הגאולה ועל התמורה דף קפו. קדושת יום טוב פרשת וזאת הברכה. מהר"י ט"ב הגש"פ דף קטז. משכיל אל דל (קאלאמייא) ח"ג כלל י פרט א. – חידושי תורה פ' קרח ע' רנ. ויואל משה מאמר א' סי' קנג. מאמר ש"ש דף קנ. חידושי תורה דברים ע' לח. על הגאולה ע' קעז. חידושי תורה ע' כו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז ע' לד, ע' תקלו, תש"כ ע' לב, חיד"ת דרשות מא"י ע' קנה. – דברות קודש. ויואל משה ע' קנב, קנז, קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פ' וישלח דף קב. – שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף ער, זכרון צדיקים חודש אייר. – אור הנר דף יג. סיפורי הרמח"ל ע' כה. – אוצר הסיפורים ח"ד א' ד' (מרגליות). פאר וכבוד (סיפורים מהר"ש מבעלזא) דף 258

יג) הגאולה תהיה על ידי שנתדבק בצדיק שיש לו פח להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש

ובימינא יפקון, (דף נד.) בגין דצדיק ח"י עלמין איהו עני דאתקשר בימינא, דאיהו פסח, כגוונא דישראל דאתמר בהון (יחזקאל טז ז) ואת ערום ועריר, והאי יונה איהי יונה דתיבת נח.

[באור: ובימינא יפקון – שיצאו בחסד וברחמים בזכות הצדיק שמשים עצמו כעני כמו שאמרו חז"ל בברכות (דף יז): אמר רב יהודה אמר רב בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת כל העולם כלו נזנין בשביל חנינא בני וחנינא בני די לו בקב חרובין מערב שבת לערב שבת, וכמו בפסח שדלג השם על מצב ישראל וגאלם, כך יגאלנו בגאולה האחרונה אפלו שאין לנו זכויות, על ידי שנתדבק בצדיק שיש לו כח להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש שהבטיח (ספח דף מה): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטר את כל העולם כלו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה, וכו', כן נזכה לגאולה ברחמים במהרה בימינו אמן].

יד) ללמוד תקוני זהר ארבעים יום מראש חדש אלול עד יום הכפורים

בהקדמת המוציא לאור תקוני זהר מהגר"א, פתוב, וז"ל: יעין בסוף הקדמת בעל פסא מלך, ועוד בכמה ספרים קדושים שהלהיבו מאד ללמוד התקוני הזהר בארבעים יום שמראש חדש אלול עד יום הכפורים (ואולי יש להסמיק זה ממה שכתב בתקון ו' ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה ודא יום הכפורים, דתבת נח היא אמא עלאה חלון דילי הוא עמודא דאמצעיתא, דביה אור יתירה אור. וכתב בבאור הגר"א שביום הכפורים חלונות התבה והוא תשובה אמא עלאה פתוחים, וזהו שכתוב מקץ ארבעים יום, שהם ארבעים יום הידועים מראש חדש אלול, ורעיא מהימנא איתא על התקוני זהר דאיהי כגוונא דתבת נח וכו' כידוע.

**(טו) אֲשֶׁרִי מִי שִׁישְׁלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים בְּיָמִים אֱלוֹ מַחְמֶשֶׁה עָשָׂר
בְּאָב עַד יוֹם הַכְּפוּרִים – וְיִקְרִי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִילָיו בְּאַמִּירַת
הַתְּקוּנִים מַחְמֶשֶׁה עָשָׂר בְּאָב.**

הַרְבֵּה חֲסִידִים וְאַנְשֵׁי מַעֲשֵׂה מִתְּחִילִים לִלְמַד סֵדֶר תְּקוּנֵי זֶהר הַקְּדוֹשׁ
מִחֲמַשֶּׁת עָשָׂר בְּאָב עַד יוֹם הַכְּפוּרִים. כִּי מַעֲלַת אַמִּירַת תְּקוּנֵי זֶהר בְּחֻדָּשׁ
אֱלוֹל מְבֹאֵר בַּהֲקָדְמַת כֶּסֶא מֶלֶךְ שְׁמַטְהַר הַגּוֹף וְהַנֶּשְׁמָה. וְסִגְלָתוֹ לְקֶרֶב קֶץ
הַגָּאֻלָּה, וְכֵן כְּתוּב בְּאוֹר צְדִיקִים (סִימָן ל"ו סִימָן ב') אֲשֶׁרִי מִי שִׁישְׁלִים סֵפֶר
הַתְּקוּנִים בְּיָמִים אֱלוֹ וְיִקְרִי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִילָיו בְּאַמִּירַת הַתְּקוּנִים
מַחְמֶשֶׁה עָשָׂר בְּאָב.

**(טז) רַבֵּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, הַפְּלִיג מֵאֵד
כְּמֹה פְּעָמִים בְּשִׁבְחָה גְּדֹלַת קִדְשַׁת הַתְּקוּנֵי זֶהר**

רַבֵּינוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, יֵדַע כָּל דְּבָרֵי הַ"עֵץ חַיִּים"
וְ"פְרֵי עֵץ הַחַיִּים" וְכָל כְּתָבֵי הָאֵר"י זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה מִסֵּפֶר הַזֶּהר, וְהַעֲקֹר
מִהַתְּקוּנִים. וְהַמּוֹבָן מִדְּבָרָיו הִזְהָה שָׁזָה הִזְהָה בְּיָמֵי נְעוּרָיו. וְהַפְּלִיג מֵאֵד כְּמֹה
פְּעָמִים בְּשִׁבְחָה גְּדֹלַת קִדְשַׁת הַתְּקוּנֵי זֶהר. וְהִזְהָה רָגִיל לַעֲסֹק בּוֹ בְּיוֹתֵר גַּם
בְּכָל הַשָּׁנָה, אֲפֹלוּ שְׁלֹא בְּיָמֵי אֱלוֹל.

בְּסֵפֶר סֵפֶר שִׁיחוֹת הַר"ן (אוֹת קכ"ח), כְּתוּב: בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כָּלוּלִים כָּל
הַחֲכָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכו'.

**(יז) עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלָפִים סְפָרִים וְכָל עוֹרוֹת
אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבֹאֵר עֵצָם רַבּוּי הַסּוּדוֹת וְרַמְיָזוֹת שִׁישׁ שֵׁם**

בְּסֵפֶר שִׁיחוֹת הַר"ן (אוֹת רפ"ה), כְּתוּב: שְׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ פַּעַם אֶחָד
שֶׁדִּבֶּר בְּהַפְּלֶגֶת גְּדוּלוֹת סוּדוֹת נוֹרָאוֹת תּוֹרַתְנוֹ הַקְּדוֹשָׁה. אָמַר: הֲלֹא כָּל סֵפֶר
תְּקוּנִים הוּא עַל תֵּבֶת בְּרָאשִׁית לְבַד. וְעַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ
אֲלָפִים סְפָרִים לְבֹאֵר עֵצָם רַבּוּי הַסּוּדוֹת שִׁישׁ שֵׁם, אֲשֶׁר לֹא יְכִילֵם הָעֵינָן,
כִּידוּעַ לְכָל גְּדֹלַת קִדְשַׁת הַתְּקוּנִים הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לֹא
יִסְפִּיקוּ לְבֹאֵר סוּדוֹתָיו וְרַמְיָזוֹתָיו וְכו'. וְכָל סֵפֶר הַתְּקוּנִים עִם כָּל מֶה שֶׁנִּכְלָל

בו כנזכר לעיל, הוא רק פרוש על תבת בראשית לבד, וכן על תבת ברא וכולין גם כן לעשות ספר תיקונים עם רבוי סודות וכו' כנזכר לעיל.

ומזה יכולין להבין ולשער קצת גבהות עמקות תורתנו הקדושה, כי כן על כל תבה ותבה של התורה יש סודות רבות כמו אלו הסודות הכלולים ב"ספר התיקונים" שהוא על תבת בראשית לבד. ועתה, כלליות התורה הקדושה שיש בה הרבה תבות כאלו, מה גדלו סודותיה, אשר אי אפשר לבאר ולדבר מזה כלל.

עוד רציתי לעורר, היות שבסיעתא דשמיא זכניי שנבנה בית המדרש חדש על שמו של רבינו הקדוש, וב"ה שארגנו כבר כולל על לימוד הזהר וקבלה, שמהם ילמדו וכן יעשו בכל מקום ומקום, ובכל עיר ועיר בארצנו הקדושה, ובכל העולם כולו.

וכידוע שרבינו ז"ל צוה לכל אנשיו שיגמרו כל הזהר ותיקונים בכל שנה ושנה, והיות זה' עזר לנו שהוצאנו לאור ספרי הזהר המחולק היומי מחלק ל' 354 ימי השנה, ובספר הזהר הזה כל כך קל לגרוס הזהר בכל יום לערך 12 דקות, וכך יגמרו הזהר הקדוש בכל שנה ושנה, וכך כשמגיעים לאומן יביאו מתנה לרבינו ז"ל, סיום כל ספר הזהר ותיקונים וזהר חדש.

כתוב בספר הקדוש "שיחות הר"ן" מרבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זי"ע"א (אות ק"ח): "ידוע שלמוד הזהר מסגל מאד מאד. ודע, שעל ידי למוד הזהר נעשה חשק לכל מיני למודים של התורה הקדושה, והלשון של הזהר מעורר מאד לעבודת השם יתברך".

למדים אנו מזה, שלמוד ספר הזהר הקדוש, הוא כלי גדול לקבל דרכו תורה ועבודת השם, ומי לא מחפש היום חשק ללמוד התורה והתעוררות לעבודת השם – ובפרט הצעירי צאן קדשים לחנך אותם לחשקות התורה ויראת שמים ומדות טובות, הוא דרך טוב ומועיל, לחנך אותם ללמד הרבה בספר הזהר הקדוש, ועל ידי זה יזכו בנקל לחשקות

התורה לכל מיני למונדים של התורה הקדושה, כי אין לנו שיור רק התורה הזאת, ויתעורר לבם כאש להבת שלהבת לעבודת השם יתברך.

"והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע" (דניאל י"ב, ג)

כל ישראל צריך שיהיה להם חלק בקריאת הזוהר!

הזוהר המחולק החדש המחולק לימי השנה, בא לאפשר לכל ישראל בארץ ובעולם להיות שותפים בקריאת ספר הזוהר ובסיומו, לתיקון השכינה הקדושה, לתיקון כל ישראל, ולביטול כל גזירות קשות ורעות מעל עם ישראל.

בספר "אור הזוהר" ישנם אלף מאמרים מצדיקי יסוד עולם, על חשיבות הלימוד והקריאה בזוהר, אפילו ללא הבנה!

בספר אדיר במרום - (לרמח"ל), כתב: "מן התיקונים הגדולים שניתקנו בעולם היה ספר הזוהר... כי הוא לגאולה הוכן, ולהצמיח קרן ישועה לבית ישראל.

"ע"י ספר הזוהר ייצאו ישראל מן הגלות ברחמים" (רעיא מהימנא - נשא). ובשם הבעל שם טוב נאמר: "אמירת הזוהר מסוגל לנשמה". ובשם ר' אהרן מזיטאמיר נאמר: "שזוהר הקדוש צריך לאמרו בלא באור, כי התבות והדבור של הזוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך."

"ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא איישר חילי, הייתי קובע דבר זה בכל מקום! אבל כבוד תורתו ייקח את העצה הזאת ויהי לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל! וכל אחד במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל". (אגרת רמח"ל לרבו).

והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזוהר נגיש לכל אדם בכל קצוות תבל, בקלות ובפרוטות ממש, וכבר יצאו סטים מהיכלא דרשב"י בראשות הגה"צ המקובל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א בפורמט פיס 70 חלקים וכן תיקוני זוהר, וכן בדפוס של 12 פרכים, וכעת מוציאים לאור ב"ה סט של 18

כָּרִכִּים גְּדוֹלִים עִם בִּיאור נְחֻמָּד וְקֵל מְאֹד שֶׁבְּקֶרֶב יֵצֵא לְאֹר, וּבִפְרָט בְּזָכוֹת מִזֵּכֵי הַרְבֵּים שֶׁל מַפְעֵל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי, וְנִרְאָה שֶׁזֶּה כּוֹנֵן הַדְּבָרִים שֶׁפָּעֵלֶת סֵפֶר הַזֶּהר (שֶׁאֵמָנָם נִתְגַּלָּה בַּתְּקוּפָה מְאַחֶרֶת יַחֲסִית לַתְּקוּפַת רִשְׁבִּי) צְרִיכָה לְהִמָּצֵא לְכָלֵּל יִשְׂרָאֵל בְּסוֹף הַיָּמִים, בְּדוֹרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, כְּלוּמָר בְּדוֹרְנוֹ אֲנִי, וְלָכֵן נִרְאָה שֶׁהַנְּגִישׁוֹת הַגְּדוֹלָה שֶׁל סֵפֶר הַזֶּהר בְּיָמֵינוּ אֵינָה מִקְרִית כָּלֵל וְעֶקֶר.

וּכְבֵּר קָרְאוּ כָּל גְּדוֹלֵי הַדּוֹר אֶת הַצָּבוֹר לְקִרְיָאָה בְּסֵפֶר הַזֶּהר בַּתְּקוּפָה זֹאת. וְשִׁמְעֵתִי בְּשֵׁם גְּדוֹלִים, שֶׁנִּכְוֵן שְׁאֵדָם יִקְצִיב לְעֶצְמוֹ אֶפְלוֹ קִרְיָאָה שֶׁל דְּבַר מוֹעֵט בְּסֵפֶר הַזֶּהר מִדֵּי יוֹם, וּבְכֵן יוּכַל בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם לְדַבֵּק בְּסֵפֶר הַזֶּהר. וְהֵאֱמַת, שֶׁמַּעֲבָר לְדְבָרִים הָאֲמֹרִים לְמַעַלָּה בְּעֵנֶן כַּחוֹ שֶׁל סֵפֶר הַזֶּהר לְבִטֹּל אֶת חֲבָלֵי מְשִׁיחַ עֲבוּר הָאָדָם הַדְּבִק בּוֹ, הִרִי יָדוּעַ שֶׁסֵּפֶר הַזֶּהר מְמַרֵּק אֶת נִשְׁמַת הָאָדָם מִכָּל דְּבַר רַע, וְהַקִּרְיָאָה בּוֹ הִיא סֶגְלָה לְכָל הַיְּשׁוּעוֹת וְהַהֲצָלָחוֹת.

מורי ורבותי! בְּאֲדָרָא רַבָּא קְדִישָׁא (זֶהר חֶלֶק ג' דִּף קכ"ח ע"א) כְּתוּב: שֶׁהִנֵּה מַעֲמַד הָרַם סִינִי בְּשַׁעָה שֶׁגָּלָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אֶת הָאֲדָרָא: וְזֶה לְשׁוֹן הָאֲדָרָא: תֵּנָא רִזִּין דְּרִזִּין, כִּד פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרַזִּי דְּרִזִּין, אֲזִדְּזַע אֲתֵרָא, [לְמַדְנוּ בְּבִרְיָתָא שֶׁבְּסֵפֶר רִזָּא דְּרִזִּין, וְכֹאֲשֶׁר פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן לְפָרֹשׁ אֶת הַסּוּדוֹת נִזְדַּעַזַּע הַמָּקוֹם שֶׁיִּשְׁבּוּ שָׁם כְּדָמִיּוֹן הָרַם סִינִי שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַיַּחֲרֹד כָּל הָהָר מֵאֵד] וַחֲבָרִין אֲתַחֲלָחוּ. [וְהַחֲבָרִים הִתְחַלְּחוּ וְנִרְעָדוּ כְּדָמִיּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּמַתָּן תּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּחֲרֹד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה]. – כִּמָּה גְּדוֹל זָכוּתוֹ שֶׁל הַרִשְׁבִּי זִי"ע אֲשֶׁר בְּלִמּוּד תּוֹרָתוֹ זֹכִים לְמַעֲמַד הָרַם סִינִי וְקִבְּלַת הַתּוֹרָה.

בְּסֵפֶר פְּרִי צְדִיק לְרַבֵּינוּ צְדוֹק הַכֹּהֵן מְלוּבָלִין זִי"ע, (סִימָן ח' דִּף נ"א עמוד א), וז"ל: רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי גָּלָה וּפִתַּח הָעַם פָּנִים שֶׁבְּמַלְתָּ בְּרֵאשִׁי"ת, וְקָרָא אוֹתָם תְּקוּנֵי זֶהר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא לְשׁוֹן אֹר, וְאוֹר גִּימָטְרִיָּא רַז, וְהוּא הָאֹר הַגָּנוּז שֶׁגָּנוּז הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא בַּתּוֹרָה וְכו', שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה בִּיכְלֶת הָאָדָם לְתַקֵּן כָּל מָה שֶׁעָבַר עָלָיו עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִבְרַךְ אוֹתוֹ הַשֵּׁם

יתברך שיהיה חטאיכם כשנים הללו, שסדורות ובאות מששת ימי בראשית, ואז כשלא ילבינו. ולכן נוהגין ישראל ללמד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלוחות שניות למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה, עכ"ל.

ובקונטרס עץ החיים (פרק יג), ומי שאינו לומד פנימיות התורה הרי הוא מתחייב בנפשו כי גם בעסק התורה יפל הנופל כו' כנזכר לעיל בארץ ולא זו בלבד שלא יברר ברורים אדרבה כו' וכמו שאמר מי שאינו רוצה בלמוד הזה כי אם בלמוד הנגלה לבד הרי הוא מתדבק באתר דמותא כו' וכמו שכתב בזהר דווחי שהובא לעיל שרק בה ועל ידה יזכה לאור החיים כי היא היא בחינת עץ החיים ועל ידה יבוא לידי אהבה ויראה וחי בהם בעסק תורתו לברר ברורים לעלות נפשו ומקור נפשו וליחדן ביחודו יתברך כו', עכ"ל.

ובזה אפשר לפרש המשנה אבות (פג משנה א') ולפני "מי" אתה עתיד לתן דין וחשבון "מי" בגימטריה נ', שיכולים לזכות על ידי לימוד תורת הסוד, אתה עתיד לתן דין וחשבון. כלומר כאשר תבוא לפניו יתברך עם "מי" זה השער הנ' המתגלה ללומדי הסוד, אז תוכל לתת דין וחשבון.

ואפ"ל "מי" גילה "רז" זה לבני "מי" בגימטריה חמשים, שע"י "רז" שהוא סודות התורה יכולים להיכנס לשער החמשים. ועיי"ע באור החיים הקדוש (שמות ג' ח') עה"פ וארד, ושם (ויקרא כ"ב יב), דע"י התורה יוכלו להיכנס לשער החמשים, וזה רק ע"י לימוד תורה לשמה, שאי אפשר להגיע לזה בלי תורת הסוד כמבאר בזה"ק וברמח"ל, ובשל"ה במסכת שבועות שלו (דף קכג:).

וראים מכל זה שעל ידי תורת הסוד יכולים לזכות לחמשים שערי קדושה וזה בכל השנה כולה, שתורת הסוד מטהר ומזכך את הנפש כמו שהבאנו בספר אור הזהר מאלף צדיקים, זי"ע.

עוד אמר רבי שמעון שם באדרא רבא, וזה לשונו: אמר רבי שמעון, לשמיא לא אימא דיצייתין, לארעא לא אימא דתשמע, דהא אן קיומי עלמין. ביאור: אני לא אומר לשמים שיאזינו וגם לא לארץ שתשמע כמו שאמר משה רבינו, כי משה רבינו הזהיר את עם ישראל שלא יחטאו, ועל זה העיד בהם שמים וארץ, אבל אנחנו עוסקים בתורת הסוד שהיא קיום העולם. ואין צורך לעדות שמים וארץ כי העוסקים בתורת הסוד נצלים מן הנסיון.

מכאן אנו רואים שתורת הסוד היא קיום העולם, וכידוע כל הגאולה תלויה בלימוד הזה"ק, כמבואר בזהר הקדוש (ח"ג קכ"ד:): "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גליתא ברחמי, ויתקיים בהון ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר" (דברים ל"ב).

וכמו שאמרו בזה"ק (זה"ח ח"ב ד"מ ע"ב) על דורו: "זכו דדרא דא יקיים עלמא עד דייתי מלכא משיחא" וכידוע שבזכות לימוד הזה"ק והאדרות יפקון מן גליתא ברחמים ועוד לא יצטרכו לנסיון. כמ"ש בזה"ק ובתקונים. ובתקון ו' איתא: "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגגיה וקראת דרור בארץ וגו'". ובפרשת נשא אמר רעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מן גליתא ברחמי".

אנו אומרים בכל יום בשמונה עשרה: "מודים אנחנו לך. שאתה הוא ה"א וכו', ועל נסיד שבכל יום עמנו וכו', בכל יום ויום עושה עמנו הקב"ה נסים, גם בתפלת "על הנסים" מודים אנו "ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם וכו', להודות ולהלל לשמך הגדול".

נסים מתחדשים בכל יום ויום, לפעמים נתגלה לנו קצת נסים. אך הרבה נסים יתגלו לנו רק אחרי הרבה שנים. וכמו שביאר החת"ס עה"פ (שמות פרק לג כג) "וראית את אחרי ופני לא יראו" שרק אחרי המעשה מבינים את הנהגת יד השי"ת.

בדיוק אותם הנסים אנו רואים היום, בזמנים אלו אנו רואים שיש הר הגעש, שמוציא עשן גדול עד לב השמים, ועוד רעידות אדמה,

[ו] אנו רואים ברש"י שופטים פרק ב פסוק ז אשר האריכו ימים וגו' – ימים האריכו, שנים לא האריכו, לפי שנתעצלו בהספוד, הוא שנאמר (פסוק ט): הר געש, שרעש עליהם ההר להורגן. שהתפרצות הר הגעש הוא נשלח מהשם יתברך שמו כמ"ש בתהלים (קד לב) המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו. וברש"י פרש "יגע בהרים ויעשנו" – כמו שמפרש בסניי (שמות י"ט) והר סיני עשן כולו. ובמלבי"ם ביאר: "המביט" – אולם גם בעת שיעלה ברצונו להחריב את העולם, והוא מביט לארץ ותרעד – מפני פחד ענשו, וגם כבר יגע בהרים ויעשנו – ע"י רעש הארץ, ע"י אש היסודי להחריב ערים ומדינות, בכ"ז גם אז עין ה' אל יראוי, ואז יביט רק להאביד ולהעניש את הרשעים.

ובבלי יקר בראשית פרק לה פסוק ז: ומה שנאמר ותקבר מתחת לבית אל. רמז בזה שהספידה כראוי שהרי בית אל היה בהר, ואילו לא הספידה היה ההר גועש עליהם כמו שדרשו אצל הר געש (שבת קה ע"ב). וכן כתוב באריכות על זה היצירות דבש.

וכך מצינו מה שהיה בעת מתן תורה, כמו שכתוב בתהלים (ס"ח), כתיב "אלקים בצאתך לפני עמך בצעריך בישמונו סלה:

(ט) ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלקים זה סיני מפני אלקים אלקי ישראל", ועוד שם למה תרצדון הרים גבננים ההר חמד אלקים לשבתו אף ה' ישכן לנצח, רכב אלקים רבתיים אלפי שנאן אד – נזי כם סיני בקדש, ע"ש כל הפרק.

הר אלקים הר בשן הר גבננים הר בשן: עלית למרום שביט שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן זה אלקים: והנה בפרק כ"ט, קול ה' בכח וגו' קול ה' שבר ארזים וישבר ה' את ארזי הלכנו, ויירקדם כמו עגל וגו', ע"ש כל הפרק.

וזה היה כמבואר שם ברש"י, בעת מתן תורה, חזינו דבעולם נעשו שנויים עצומים, הארץ רעשה, השמים נטפו, ההרים רקדו, ארזי הלכנו נשברו, ורקדו ועוד, ועוד,

כמו"כ אפשר לבאר על דרך הפסוק: "בצאת ישראל ממצרים וגו' הים ראה וינס הייך ישוב לאחור, ההרים רקדו כאלם, גבעות כבני צאן, מה לך הים כי תנוס וגו' מלפני אדון חולי ארץ, וגו', "שעלם ישראל די לפחד משמע אלוהי יעקב מה שאין פן לאמות העולם הם צריכים לרעידת האדמה והצפת הימים ושאר מרעין בישין, וכל זה בזכות "ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים", בבחינת אין מים אלא תורה, שבזכות לימוד זוה"ק מגיעים ליראת שמים ואין צריכים ליראות נפולות.

ומה שהיה הוא שהיה כמו שבזכות משה רבינו זכו לנסים גלויים במדבר, פן נזף לנסים גלויים בזכות הרשב"י הקדוש שידוע מהאר"י הק' שהרשב"י הוא נשמת משה רבינו ע"ה, ובזה אפשר לפרש הפסוק "וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמור זה הדבר אשר צוה ה'", בהקדם מה דאיתא בתקונים (תיקון ס"ט דף ק"ב רע"א) אשר אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא, בכל צדיק וחכם דמתעסק באורייתא, ואיתא בספר תניא קדישא (פמ"ב), שבכל דוד ודוד יורדין ניצוצין מנשמת משרע"ה ומתלבשין בגוף ונפש של חכמי הדור עיני העדה, ללמד דעת את העם כו'. וכמרומו גם בש"ס בכמה

וְשִׁטְפוֹנוֹת, מַה הַשְׁיִיכוֹת שֶׁל הָעֵשֶׂן הֵזָה עִם עִם יִשְׂרָאֵל? מַה אֲכַפֵּת לָנוּ מֶה שֵׁשׁ שָׁם בְּאַיִזָּה מְדִינָה רְחוֹקָה?

לִפְנֵי שְׁנֵי חֲדָשִׁים הָיָה כָּאֵן בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה חֲמִסִּין גָּדוֹל מְאֹד וְרוּחַ חֲזָק, וּמַחֲמַת כֵּן נִשְׁרָפוּ כְּמָה בְּתִים, וּבְלִילָה כְּבֵד הָיָה קָר, מִי חוֹשֵׁב מַה זֶה קָשׁוֹר אֵלֵינוּ, הֲלֹא זֶה רַק טֹבַע הַבְּרִיאָה, פֶּעַם קָר פֶּעַם חָם!

כְּמָה יָמִים אַחֲרֵי זֶה בָּא אֵלֵי יְהוּדֵי עוֹרֵךְ דִּין עִם שְׂאֵלָה מְאֹד קָשָׁה, וּבִתְנוּךְ הַדְּבָרִים סִפֵּר לִי שְׂאִירָן עִם סוּרְיָה הַחֲלִיטוֹ כִּיווֹן שְׁבִיּוֹם שְׁנֵי שָׁעָבֵר הָיָה צָרִיךְ לָבּוֹא לְאַרְץ הָעֵשֶׂן מֵהָר הַגָּעֵשׁ, וְלָכֵן אוֹיְרוֹנִים לֹא יוֹכְלוּ לָטוֹס וְאֵין אֲפָשְׁרוֹת לְהַמְרָאוֹת, עַל כֵּן זֶה הַזְּמַן הַכִּי טוֹב לָזְרוֹק עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כָּל הַטִּילִים שֵׁשׁ לָהֶם, (מִי יוֹדֵעַ כְּמָה עֲשָׂרוֹת אֲלָפִים טִילִים שֶׁהַכִּינוּ), וְהַצָּבָא לֹא יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת כָּלוּם. מִפְּנֵי הָעֵשֶׂן הַחֲזָק שִׁשְׁיָרָה עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

מַה עָשָׂה הַקֶּב"ה בְּזָכוֹת שֵׁשׁ לָנוּ כְּבֵד לְעָרֶךְ אֶלְפִיִּים 2000 שִׁיעוּרִים בְּזוֹה"ק, שֶׁלַח לָנוּ רוּחַ חֲזָקָה עִם חֲמִסִּין גָּדוֹל, וְכְמָה בְּנִינִים נִשְׁרָפוּ [שְׁזָה הָיָה חֲשָׁבוֹן מִיָּחָד בְּשָׁמַיִם, אֲבָל כָּל הָאֶרֶץ הֵייתָה שְׁקֵטָה, וְלֹא חֲשָׁבוּ כָלוּם מִמָּה שֶׁנַּעֲשָׂה, וְאַיִזָּה נִסִּים אֲנַחְנוּ עוֹבְרִים], וְכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יָשְׁבוּ לְבִטָּח, וּב"ה

מְקוֹמוֹת (שֶׁבֶת ק"א ע"ב, סִכָּה ל"ט ע"א, בִּיצָה ל"ח ע"ב, חֲלִין צ"ג) שְׂאָמְרוּ עַל הַתְּנָאִים וְהָאֲמוּרָאִים "מִשָּׁה שְׁפִיר קָאֲמַרְתָּ . וּפִירִשׁ"י בְּסִכָּה שָׁם, מִשָּׁה – גָּדוֹל הַדּוֹר. וּבְמִסְתָּר הַשֵּׁשׁ שָׁם צִין לַמִּשְׁרָשׁ רִשׁ"י בְּשֶׁבֶת דָּף ק"א, מִשָּׁה שְׁפִיר קָאֲמַר – כְּלוּמַר רַבִּינוּ בְּדוֹרוֹ כְּמִשָּׁה בְּדוֹרוֹ, עֵי"ש. וְהֵינּוּ דִלְכָּל ת"ח וּמִנְהִיג בְּכָל דּוֹר וְדוֹר יֵשׁ בּוֹ נִיצוּץ שֶׁל מִשָּׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא ע"ה.

וְכַתְּבֵנוּ עַל זֶה שְׁע"י הַרְוֵעָה נֶאֱמַן שֶׁבְּכָל דּוֹר, בַּחֲנִינָת מִשָּׁה שְׁבִדּוֹר, עַל יְדוֹ פּוֹעֵל מִשָּׁה רַבִּינוּ ע"ה בְּאַנְשֵׁי הַדּוֹר שִׁיקִימוּ אֶת מִצְוֹת ה' בְּכָלֵל, וְשִׁיקִימוּ אוֹתָם בְּבַחֲנִינָה וּמְדִרְגָּה שְׁמוּשָׁה רַצָּה שִׁיקִימוּ אוֹתָם.

וְהִנֵּה הַתּוֹרָה הִיא נִצְחִית וְתַמִּידִית, וְזֶהוּ וַיְדַבֵּר מִשָּׁה אֶל רָאשֵׁי הַמִּטּוֹת, הֵינּוּ אֲשֶׁר מִשָּׁה רַבִּינוּ ע"ה דִּבֵּר אֶל רָאשֵׁי הַמִּטּוֹת שְׁבִדּוֹרוֹ, וְכֵן חֲכָמֵי הַדּוֹר, שֶׁהֵם אֲתַפְשׁוּתוֹת דְּמִשָּׁה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר מְדַבְּרִים לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁבִדּוֹרָם, לֵאמֹר לְדוֹרוֹת אַחֲרֵיהֶם, זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה', שִׁיקִימוּ אֶת מִצְוֹת ה' בְּאִפְן כּוֹחַ שְׁמִשָּׁה רַבִּינוּ ע"ה מִלְּמַדְם לְקִיּוּמָם, הֵינּוּ בְּאִפְן וּבְבַחֲנִינָת שְׁהוּא מְרָאָה לָהֶם ("מְרָאָה בְּאַצְבָּעוֹ וְאוֹמֵר "זֶה"), הֵינּוּ בְּבַחֲנִינָתוֹ כְּפִי שְׁמִשָּׁה רַבִּינוּ וְהַרְשָׁב"י עֲלֵיהֶם הַשְּׁלוֹם, רַצָּה לְקִיּוּמָם, וְזֶה אִפ"ל עַל כָּל רַב וּמַגִּיד שִׁיעוּר בְּזוֹה"ק, וּמְאַרְגְּגֵי הַשִּׁיעוּרִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַגָּר"א ז"ל בְּבִאוּר הַתִּיקוּנֵי זוֹהַר וְהַמְשָׁכִילִים יְזַהִירוּ בְּזוֹהַר הַתִּיקוּעַ, שְׁזֶה סוֹבֵב עַל כָּל אֵלּוֹ הַמְּקִימִים שִׁיעוּרִים בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ יְזַהִירוּ כְּכּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד, וְכַתְּבֵנוּ עַל דְּבַרֵּי הַגָּר"א ז"ל סֵפֶר שְׁלֹם בְּשֵׁם "מַצְדִּיקֵי הָרַבִּים", עֵי"ש.

כלום לא קרה לעם ישראל, וניצלנו ב"ה. ולראות את יד ההשגחה המפלאה, בלבנון הסמוכה לארץ ישראל, הגיע עשן הערפל, ואילו לארץ ישראל לא נכנס. וזהו ממש נס גלוי.

אספר מה שקרה ביום שסימנו את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדרגות היומיות, המדפס ב"ב ברכים ל"ב חודשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה בעזה, זה היה בחודש טבת. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות [וב"ה על הנסים הגדולים שהיה שם, בזכות הרשב"י והזוהר הקדוש, כן יעזר ה' הלאה].

ובזכות זו, התקיימו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהיינו, שרק בגמר כל הספר כולו, יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו. וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים כולנו את ה"זוהר המחולק" דבר יום ביומו ("דר היומית"), באלפי רבבות סיומי הזוהר בודאי נזכה להבטחת הרשב"י שהזכרנו **"ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גליתא ברחמי"**.

ובאותה תקופה ארע עוד נס, אשר רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים ארפי הטוח שהיו מוכנים להגיע לבית שמש ח"ו.

בעתונים דיווחו אז [בערש"ק פרשת יתרו תשס"ט לפ"ק (בזמן קבלת התורה)] נראה, כי החמאס שאף להפגין את בית שמש במספר טילים יותר גדול, מאשר ששלחו לאשדוד או לבאר שבע, כי רצו לכגוע בפצצות אטום, שיודע שבבית שמש יש הרים מלאים עם פצצות אטום. והגיע רק טיל אחד כמה קילומטר מבית שמש, והחזיקו את זה בסוד, כדי שלא יודע להם המקום איפה המקום שהגיע ולשלוח ח"ו יותר טילים. והכל היה בזכות הזוהר היומית שעבדו על זה יומם ולילה בבית שמש.

כשספרתי הספור הזה להגה"צ הרב נחום ראזנבערג שליט"א שזכה לבנות ולתקן לערך 300 מקוואות, אמר לי, שהדברים פשוטים, ובימי חורפו זכה ושמע מפי בעל ה"סלם" זצ"ל בעצמו, וכך ספר לו: כשהרשע הגדול ימ"ש רצח 6 מליון יהודים באירופה, אמרתי לכולם: **"אי אפשר לנצח רשע"**

זֶה, וּמִלְחָמָה זֶה לֹא תִסְתַּיִים אֲלֵא אִם כֹּן יָקוּמוּ יְהוּדִים וַיִּלְמְדוּ זֹהָר
הַקְדוּשׁ". לְכֵן יֵשֶׁב בְּעַל "הַסֵּלֶם" וְתִרְגַּם הַזֹּהָר לְלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ שֶׁיְהִיָּה מוֹבֵן
לַיהוּדִים פְּשׁוּטִים כְּפִי הַשְּׁגָתָם. וְאַכֵּן בְּסִיּוֹם עֲבוֹדָתוֹ, בְּיוֹם שֶׁגָּמַר הַתִּרְגוּם עַל
סֵפֶר הַזֹּהָר, נָחַל הַיִּטְלָר ימ"ש, תְּבוּסָה קָשָׁה בַּמִּלְחָמָה, וְכִךְ נִצְלוּ מְעַט
הַיהוּדִים שֶׁשְּׁרְדוּ, וּבְנִסִּים גְּלוּיִים נִצְלָה אַרְץ יִשְׂרָאֵל מִצִּיפּוֹרְנֵיו שֶׁל אוֹתוֹ רָשָׁע
ימ"ש. – בְּזָכוֹת הַזֹּהָר הַקְדוּשׁ.

וְאַכֵּן כִּךְ נִכְתַּב מִפְּרֶשׁ בְּזוֹהַר"ק פְּרִשְׁת נִשְׂא בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא
בְּרַחֲמֵי – בְּזֶה הַסֵּפֶר (הַזֹּהָר הַקְדוּשׁ) יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים.

עוֹד סֵפֶר לִי אֲשֶׁר בְּשִׁנַּת תַּשְׁכ"ז, בָּעֵת מִלְחָמַת "שְׁשֶׁת הַיָּמִים", לְמַד
בִּישִׁיבַת ווִיזְנִיץ ב"ב אֲצֵל הַגָּאוֹן וְקְדוּשׁ בְּעַל ה"אֲמָרֵי חַיִּים" זְצוּק"ל, בְּיָמִים
דָּאז, יֵצְאוּ 5 מְדִינּוֹת נֹגֵד עִם יִשְׂרָאֵל: מִצְרַיִם, יִרְדֵּן, עִירָק, סוּרְיָה וּלְבָנוֹן,
הַחֲלִיטוּ לְהִלָּחֵם נֹגְדֵנוּ, וְהַסְכְּנָה הִיְתָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְהַפְּחַד מִמֶּשׁ נוֹרָא -
שְׁלוּשָׁה יָמִים לִפְנֵי תַּחֲלַת הַמִּלְחָמָה כְּבָר הָיוּ סְגוּרִים כְּבִישֵׁי הַגָּלִיל מִפְּנֵי פַּחַד
הָאוֹיֵב, שֶׁמָּא יִתְקַפּוּ סוּרְיָה וּלְבָנוֹן אֶת הַצִּפּוֹן. וְלֹא הִרְשׁוּ לִסַּע בְּדַרְכֵּיהֶם.
הָאֲדָמוֹר מוִוִּיזְנִיץ זי"ע בְּקֶשׁ וְקִבֵּל רִשְׁיוֹן מִיַּחַד לְהַגִּיעַ לְמִירוֹן, וְאָמַר:

כְּשֶׁאֲגִיעַ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אֶפְעַל כָּל מַה שְּׁצָרִיךְ. וְכִךְ עָלָה לְצִיּוֹן הַקְדוּשׁ
שֶׁל רִשְׁב"י. כְּשֶׁנִּכְנַס לְצִיּוֹן הַקְדוּשׁ לָקַח סֵפֶר הַזֹּהָר, פָּתַח דָּף רִאשׁוֹן
וְאָמַר: כָּאֵן כְּתוּב "סֵפֶר הַזֹּהָר מֵהַתְנַא הָאֱלוּקִי רִשְׁב"י", וּפְרִשׁ: דָּאס
אִיז דִּי לַעֲכֵטִיגַע סֵפֶר "סֵפֶר הַזֹּהָר" וּואָס לַעֲרֵנֵט אוֹנֵז "מֵהַתְנַא"
גַּעֲטִלִּיכְקִיט "הָאֱלוּקִי" פֿון וועס? פֿון רִשְׁב"י, [תִּרְגוּם לַלִּשָּׁה"ק: זֶה
הַסֵּפֶר הַמוֹאֵר (הַזֹּהָר) שְׁמַלְמֵד אוֹתָנוּ (מֵהַתְנַא) אֱלֻקוֹת, מִמֵּי?
מִרִּשְׁב"י]. אַח"כ נִגַּשׁ לְצִיּוֹן הַקְדוּשׁ נִשְׁק וְאָמַר: כְּבָר נִתְקַתִּי כָּל הַקְּשָׁרִים
שֶׁל כָּל הָאֲמוֹת הָרוּצוֹת לְהַרְעָ לְיִשְׂרָאֵל. הֵיאֵךְ עֲשִׂיתִי זֹאת? כִּי דְבַקְתִּי
בְּתַנְא הַקְדוּשׁ רִשְׁב"י. וְכִלְנוּ יוֹדְעִים עַל הַנִּסִּים הַגְּדוֹלִים שֶׁקָּרוּ
בַּמִּלְחָמָה זֶה. (שְׁהַלּוּמֵד בְּסֵפֶר שֶׁל הַצַּדִּיק מִתְדַּבֵּק בְּנִשְׁמַת הַצַּדִּיק, וְעֵין
בְּסֵפֶר מְאוּרוֹת הַזֹּהָר).

מכאן רואים כמה גדול כח הלומד בזהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י ע"ה מממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמר יכול אני לפטר את העולם כולו מן הדין. ואפילו בדורנו הפשוט.

יש הרבה לספר אבל הזמן קצר, לכן נספר רק על קצה המזלג:

כתוב בלקוטי מוהר"ן, על הפסוק **ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים** (שמות כ יח): שהערפל הם המניעות, כשרוצים לעשות איזה מצוה גדולה יש מניעות גדולות, אבל לא צריכים לפחד מן המניעות וצריכים להתחזק בכל הכחות לעשות למען הקב"ה כי שם הוא אלקים. ויש להאריך בזה, אבל אספר בקצור.

לפני 42 שנה לערך ראיתי כל ספרי הזהר הקדוש בחמשה כרכים עם נקודות יפות מאד, דפוס לפני מאה שנה לערך מאד יפה, השתוקקתי מאד להדפיסו כדי שיהיה קל לכל אחד לגרס את הזהר הקדוש, אבל בקשו ממנו \$300 וזה היה אז הון תועפות, ולא יכולתי לקנות את זה. הלב שלי כאב הרבה זמן על זה שלא זכיתי לקנות ולהדפיס את זה.

ואז הוצאנו לאור את החק לישראל בפרשיות בודדות [ואז לא היה באפשר בארצה"ב לקבל חק לישראל] וכך לכל הפחות ילמדו את זהר של החק לישראל, וכל החק, ב"ה זה עשה רשם גדול, עד שראו איך שאנשים הולכים ומחזיקים בטלית שלהם את החק לישראל, וב"ה החק נכנס לעם ישראל, ואחר כך התחילו להדפיס את החק לישראל בגדול, והיום מדפיסים כבר כל שנה לערך שמונה אלפים סטים.

בשנת תשמ"ג חשבתי שצריך לעשות משהו שכל אחד מישראל יוכלו בקלות ללמוד זוהר הקדוש, החלטתי שפדי שלא יהיה לי מניעות מאנשים ושאך דברים, השכרתי חדר במאנסי, זה רחוק מבארץ פארק שגרתתי שם לערך שעה וחצי נסיעה כל דרך.

השכרתי מכונית צלום והתחלתי להעתיק מאמרים מפל הזהר הקדוש על עניני תורה ותפלה ומאמרים של דוד המלך ע"ה, ודברתי עם מדפיס

שלא יעשה כלום רק מה שאני יתן לו כל יום, ידפיס תכף ומיד עם נקודות, ועבדתי בהכנת הספר כל יום לערך 10-12 שעות, וב"ה הצלחתי בעבודה, ונאז עוד לא היה התוכנות, רק הצטרכו להדפיס הכל מחדש].

מה עשה הבעל דבר? הוא שבר 4 מחשבים יקרים, ועבודה שלי של חצי שנה לערך עם הרבה הוצאות ולא יכלתי להדפיס כלום, כי המדפיס עזב אותי ואמר כי הוא לא מסגל להלחם עם הס"מ, שלא רוצה בשום אופן לתת לי לעשות את העבודה.

וגמתי אז רק סדר בראשית, ושמות ויקרא במדבר דברים נשאר באמצע בלי נקודות.

ואחר שנים כל פעם שרק רציתי להוציא לאור אפילו סדר בראשית, נשבר המחשב.

ב"ה שעליתי לארץ חשבתני שזכות ארץ ישראל תעזר לי להתחיל עם העבודה, והתחלתי לעבוד, ונשברו המחשבים עוד הפעם.

החלטתי שצריך הרבה תפלה להתפלל שאצליח, כי בלי תפילה לא הולך כלום. כמו שרבינו זי"ע אומר בכל ספריו שעל כל דבר ודבר צריך להרבות בתפילה.

לפני שני שנים נסעתי לצפת לפני ל"ג בעומר לקחתי שם דירה שרואים משם את ציון הרשב"י והחלטתי לעשות שלשה ימים תפלות שהשם יתברך יעזר לי, שאוכל להצליח בעבודת הקודש של הזהר"ק.

שלשה ימים ולילות הייתי בהתבודדות ובתענית דבור, ובכל יום אמרת שלשה פעמים תהלים והסתכלתי לעבר הציון של הרשב"י, ובקשתי שאצליח בהפצת הזהר"ק.

לקחתי את הימים הקדושים, זה היה יום לפני ל"ג בעומר, ול"ג בעומר, ויום אחרי ל"ג בעומר.

ואחר כך ב"ה התחיל הסייעתא דשמיא והתחלתי לסדר את הדף היומי של הזהר"ק, אבל המניעות היו כל כך גדולות בכל האופנים, כל המדפיסים שעבדו איתנו נשברו להם כל המחשבים לא פעם ולא פעמים, והמכונות צלום נשברו, ומכונת צלום אחת חדשה הכי היקרה, שלחו 7 מכונות חדשות וכלם נשברו, הם אומרים שלא היה בהסטוריה דבר כזה ששבע מכונות חדשות נשברים. (ראה באריכות בספר "אל הערפל").

ועם כל המניעות האלו ה' עזר לנו שהגענו עד כה שב"ה הוצאנו לאור לערך רבע מליון עלונים ולערך 150 אלף תיקוני זוהר ואור הזהר גדלי ישראל והזוהר וזוהר הקדוש ושאר ספרים שחלק מן העולם כאן כבר ראו את זה. ואחר כל המניעות עזר לנו הש"ת שיצא לאור הסט של ששה כרכים זוהר הקדוש שנדפסו סך 8000 אלפים סטים, ותיקוני זוהר דף היומי נדפסו 10.000 סטים ובתוך כמה חדשים שיצא לאור עולם כמעט נגמר הסחורה.

העקר שאני מספר את הספור, שצריכים לדעת שכל דבר טוב, ובפרט דבר כזה שכל העולם וכל הגאולה תלויה בזה, ישנם הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבור על הכל, ויכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סייעתא דשמיא, כמו שכתוב בזוה"ק "כד בעי בר נש לאתדכייא כמה אנון דמזמנין ליה", כאשר בן אדם רוצה להטהר כמה מלאכים עוזרים לו. אבל צריך לדעת כי כל מצוה לפי גודל המצוה יהיה הרבה מניעות, כמו שאנחנו רואים שמשה רבינו **נגש אל הערפל**, זה המניעות שלא יכולים לראות, מדוע – מפני **"אשר שם האלקים"** ששם יש אלקות והשגות גדולות לכן יש ערפל, אך משה נגש ללא פחד ובטוח בעזרי מעם ה'.

היוצא לנו מזה שכל אחד ואחד צריך לומר בשבילי נברא העולם ועל ידי שיחשוב מה שכתב רבינו הקדוש התורה של אחד היה אברהם, וכל אחד

[1] "אחד היה אברהם" (חוקאל ל"א), שאברהם עבד השם רק על ידי שהיה אחד, שחשב בדעתו שהוא רק יחידי בעולם, ולא הסתפל כלל על בני העולם, שסרים מאחרי ה' ומונעים אותו, ולא על אביו ושאר המונעים, רק באלו הוא אחד בעולם, וזהו: "אחד היה אברהם". וכן כל הרוצה לבסס בעבודת השם, אי אפשר לו לבסס כי אם על ידי בחינה זו שיחשב שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי בעולם, ולא יסתפל

יכול להיות אברהם אבינו, זאת אומרת שכל אחד יכול לעשות גדולות ונצורות, [רבינו ז"ל מזכיר את זה הרבה פעמים] וצריך רק הרצון [רצון אותיות צינור – שאם יש רצון טוב באמת, אז נפתחים הצינורות ויש סייעתא דשמיא] ועיקר הוא להתפלל במקוה ותפילות והתבודדות לבורא כל עולמים, ולבקש מהשם שיזכה לעשות פעלים גדולים, אך ורק לאוקמא שכינתא מעפרא, ולמהר את ביאת המשיח צדקינו.

וכמו שאנו נזקקים לרחמי שמיא, ויש כמעט אחד וחצי ביליאן ערבים שפלים רוצים לחסל את חמש עשרה מיליאן יהודים, ולכן אנו בטוחים שאם ילמדו את הזהר הקדוש בכל יום ויום רק 12 דקות, ויגמרו כל הזהר בשנה

על שום אדם המונעו, כגון אביו ואמו או חותנו ואשתו ובניו וכיוצא, או המניעות שיש משאר בני העולם, המלעיגים ומסיתים ומונעים מעבודתו יתברך. וצריך שלא יחוש ויסתכל עליהם כלל, רק יהיה בבחינת: "אחור היה אברהם" כאלו הוא יחיד בעולם כנ"ל: (ליקוטי מוהר"ן בתחילת חלק שני)

ומעין זה מה שמספרים בשם הבעל שם טוב, זכר צדיק וקדוש לברכה, משל שמלך אחד הניח אוצר גדול במקום אחד, וסבב באחיות עינים כמה וכמה חומות סביב האוצר וכשגאו בני אדם לאלו החומות, נדמה להם שהם חומות ממש, וקשה לשברם. וקצתם חזרו תכף, וקצתם שברו חומה אחת ובאו אל השניה ולא יכלו לשברה, וקצתם שברו יותר ולא יכלו לשבר הנשארים, עד שבא הבן מלך, אמר: אני יודע, שכל החומות הם רק באחיות עינים, ובאמת אין שום חומה כלל, והלך לבטח עד שעבר על כלם. ונזהר יבין המשכיל הנמשל מאליו על כל המניעות וההסתות ופתויים, שהם בחינת חומות, שיש על אוצר של יראת שמים, שבאמת אינם כלום. והעקר לב חזק ואמיץ, ואז אין לו שום מניעה ובפרט המניעות בגשמיות, כגון מחמת ממון או שמונע אותו אשתו ובניו וחותנו או אביו ואמו וכו', וכיוצא, הם כלם בטלים ומבטלים למי שלבו חזק ואמיץ להשם יתברך. וגם אפילו גבורה של הגבורים, הוא רק מחזק ואמץ הלב, שיש לו לב חזק ביותר לרוץ בקשרי המלחמה, כמוכא בספרים: (ליקוטי מוהר"ן, חלק שני סימן מו)

כל הרוצה לכנוס בעבודת השם באמת אי אפשר לו לכנוס כי אם על ידי שיחשוב, שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי בעולם. ולא יסתכל על שום אדם המונעו, כגון אביו ואמו או חותנו ואשתו ובניו וכיוצא בהם, או המניעות שיש משאר בני העולם המלעיגים ומסיתים ומונעים מן דרך האמת. וצריך שלא יחוש ולא יסתכל עליהם כלל רק יהיה בבחינת אחד היה אברהם כאלו הוא יחידי בעולם: (לקוטי עצות, ערך מניעות אות ט')

העיקר הוא לב חזק ואמיץ, ואז אין לו שום מניעה בפרט המניעות בגשמיות, כגון מחמת ממון או שמונע אותו אשתו ובניו וחותנו או אביו ואמו, מכל שכן שאר אנשים כשמונעים אותו על ידי דבריהם ובליצנות שלהם מלהתקרב אל האמת, הכל בטל ומבוטל למי שמתחזק ומאמץ את לבבו בהשם יתברך: (לקוטי עצות, ערך מניעות אות ט')

אחת, בַּוּדָאֵי יִנָּצְלוּ מִחֲבָלֵי מָשִׁיחַ, כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחַ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי שֶׁבְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹון מִן גְּלוּתָא.

ב"ה, יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים הֵם, וְאֶחָד טִילְפֵּן אֵלֵי לִפְנֵי שְׂבוּעִים שְׁעָשָׂה וְאֶרְגֹן כָּבֵר אֶלֶף סִיּוּמֵי זֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וְאֶחָד טִילְפֵּן אֵלֵי בְּשִׁבוּעַ שְׁעֶבֶר שְׂרוּצָה לְאֶרְגֹן אֶלֶף סִיּוּמֵי זֹהַר בְּסוּד הָאֶלֶף לָךְ שְׁלֵמָה, וּבִזְכוּת זֶה נִזְכָּה מִהָר לְהִגְאוּלָּה שְׁלִימָה. וּבִאֲמַת יֵשׁ לִי תִכְנִית קֵלָה אֵיךְ שִׁיכּוּלִים בְּקַל לְאֶרְגֹן הַשִּׁיעוּרֵי זֹהַר בְּאֵלָפִים וּרְבִבּוֹת, וּמִי שְׂרוּצָה לְהִיּוֹת שְׁתָּךְ יִתְקַשְּׁרוּ אֵלֵינוּ.

השבת הזה בא לבית המדרש שלנו יהודי בעל תשובה, מירושלים עיה"ק, וסיפר, שהיה לו חבר שעבר על העבירות שבתורה, עד שלקח לו אשה נכרית, זה סיפור גדול, ואספר בקיצור, הוא נסע לארצות הברית, ולא היה לו ניירות וויזא, שלחו אותו חזרה לא", וכשבא הביתה, פתח ספר חק לישראל, וקרה מה שכתוב בזוהר הקדוש שמה, שהעבירות שהוא עושה זה איסור כרת וכו', פחד מאוד ותיכף קרה לחבר שלו, ולקח אותו למעיין במוצא, ואחר כך נסעו לכותל, ובכה כמה שעות, ונעשה בעל תשובה גמור.

רבותי, הזוהר הקדוש זה כח כה עצום שאי אפשר לנו לתאר, [וכמה מחברה בעלי תשובה עבדו עליו ולא עזר כלום – ולכן אשרי חלקם של מזכי הרבים "הידברות" שהם מהגדולים של מחזירי תשובה בכל העולם, – וכבר חלקו קרוב לשני אלפים סטים של זוהר לבעלי תשובה, שהם יודעים ומבינים את הסוד איך להחזיר בתשובה, ומהם יראו וכן יעשו] כח הרשב"י שברגע אחד עם קצת זוהר הקדוש, יכולים לחזור בתשובה. והיום בבוקר הביא לי האברך הזה מכתב של 3 דפים, ולא היה לי עוד זמן לראות המכתב.

עֲנֵךְ כְּפוּל וְשִׁמְחָה מְרֻבָּה לַחֲזוֹת וּלְרֵאוֹת אֵיךְ שְׂמָאוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל מִתְאַרְגְּנִים לְמַפְעֵל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי, וְחֲרָתוֹ עַל דְּגָלֵיהֶם "בְּלָתִי לַד' לְבָדוּ" (רָאָה בְּסִפְר הַרְמַח"ל וְהַזֹּהַר) וּבִדְגָל הַזֶּה דּוֹגְלִים עַל עָרֵי יִשְׂרָאֵל וּמִתְרַיְעִים בְּקוֹל חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ "מִי לַד' אֵלֵי", וּמִתְקַבְּצִים סְבִיבָם בְּכָל תְּפֻצּוֹת יִשְׂרָאֵל יִרְאֵי ד' שֶׁנִּשְׁאַרוּ לְפִלִּיטָה שֵׁשִׁשָּׁם עֲדִין בְּדוֹרֵנוּ דּוֹר עֲקֻבְתָּא דְּמִשְׁיחָא הַחֲפָצִים בְּאֲמַת לְהִתְקַרֵּב לְרִשְׁבִּי זי"ע וְעוֹשִׁים קְבוּץ וְרְבוּץ וּפְעֻלִים לְהִקִּים

שיעורים בארץ, ובכל העולם כולו, והמוני ישראל קדושים, פועם בלבם זיקת יהודי, ונמשכים בעבותות אהבה אחריהם לרגל ההכרה כי האמת נר לרגלם.

ב"ה שרואים הני רבבני יקירי מאחינו בנ"י שיודעים היטב את מאמר קהלת "הבל הבלים אמר קהלת הכל הבל" - ומחם הבהיר וצלול לדעת שכל העוה"ז "הבל אין בם מועיל" - והעקר האמתי הוא - לזכות את כלל ישראל כמה שיותר, ולזכות על ידיהם בשפע אור אלוקי (עיין גמרא סנהדרין צ"ט).

כמה מפעים ומחזק להפירם במלא הודם ותפארתם, אשר יש מהם שקנו מאות ויש אלפים של סטים - לחלוקה חנם - מפני שיודעים ערך של שעה תורה בעוה"ז - ובפרט לימוד הזה"ק שמוכפל לאלפים ולרבבות.

תתאר לכם איזה זכות גדולה יש להם, וכל אחד יכול לזכות בקלות לזכיות האלו: בחמשה שקלים לספר - אתה קונה 101 ספרים בסך 505 ש, - אשר למה נחשב! - הוי מחשב שכר מצוה כנגד הפסדה. - בא וראה אתה מחלק ל101 יהודים כמנין "מיכאל" וכמה מלאכים לאלפים ולרבבות נבראים מכח זה. - בזכותך יהודי לומד בשבת קודש שעה זוה"ק - אשר ערכו שוה לאלף שנה לימוד פשט ביום חול לפי הבן איש חי, וכשלומד בשמחה - מכפל באלף - סך הכל מליון שנה (אורחות צדיקים)) - וזה רק מיהודי אחד, 70 שנה של שבתות, ואחר כך תכפיל במאה יהודים - האם יש לנו משג מה זה עושה, איזה פעל ורשם נפלא הוא בכל העולמות, וכלם שמורים לה.

הסוד שהתגלה לדור האחרון - איך יהודי יכול לזכות בשעה אחת למליון שנה תורה

לַחֲשֹׁב מִחֲשֵׁבֶת

מֶה שִׁיְהוּדִי אֶחָד יָכוֹל לָזְכּוֹת עַל יְדֵי לְמוּד הַזֶּהָר
בֵּין בִּימוֹת הַחוּל וּבֵין בְּשַׁבָּת קוֹדֶשׁ

(יח) עֲרֻכָּה שֶׁל שָׁעָה

רבותינו הפליגו בשבחָה ועֲרֻכָּה שֶׁל תּוֹרָה הַנִּלְמָדֶת בְּשַׁבָּתוֹת עַל פְּנֵי זֶה הַנִּלְמָדֶת בִּימוֹת הַחוּל, כְּלִשׁוֹן הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ סוּף פְּרִשֶׁת "שֶׁלַח-לָךְ" – זִכָּאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּכָל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵיתָא, יוֹמָא דְשַׁבָּתָא מִשְׁאַר יוֹמִין.

מְרָנָא הַרִ"ח הַטּוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֶּן אִישׁ חַי" פְּרִשֶׁת שְׁמוֹת שָׁנָה שְׁנִיָּה, כְּתֵב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

כְּתִבוּ הַמְקַבְּלִים ז"ל: דְּגָדוּל פְּעַל הַנַּעֲשֶׂה מַעֲסָק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת, אֶלֶף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנַּעֲשֶׂה מַעֲסָק הַתּוֹרָה שֶׁל יְמֵי הַחוּל. עֵכָל"ק.

וּבְאוּרוֹ: עַל פִּי מֵאֲמַר חַז"ל, דִּיּוֹמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה אֶלֶף שָׁנִים, שְׁנֵאֲמַר כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוּל וְגו' – וְשַׁבָּת קוֹדֶשׁ הִיא מַעֲיֵן עוֹלָם הָבָא – זֹאת אוֹמְרֶת, כִּיּוֹמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה. (מִצָּא חוֹן בַּמִּדְבָּר).

אֲשֶׁר עַל כֵּן, כָּל פְּעֻלָּה קְדוּשָׁה בְּשַׁבָּת קוֹדֶשׁ, עוֹלָה אֶלֶף יְדוֹת, לְעֶרֶךְ יְמֵי הַחוּל.

וּבְנוֹסָף לָזֶה, נוֹדַע דְּבָרֵי הַכֶּסֶּא מְלָךְ, וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכַף הַחַיִּים בְּסִימָן קנ"ה, דְּבַלְמוּד שָׁעָה אַחַת זֶהֱר הַקָּדוֹשׁ, עוֹלָה לְעֶרֶךְ לְמוּד שָׁנָה תְּמִימָה בְּלִמּוּד הַפֶּשֶׁט.

הַיּוֹצֵא מִדְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ אֵלֶּה, דְּהַלּוּמִּד שָׁעָה זֶהֱר הַקָּדוֹשׁ בְּשַׁבָּת קוֹדֶשׁ, כְּלוּמִד אֶלֶף שָׁנָה פֶּשֶׁט בְּיוֹם חוּל.

וּלְפִי זֶה, אִם יִזְכָּה לְלַמֵּד שֵׁשׁ שָׁעוֹת זֶהֱר הַקָּדוֹשׁ בְּשַׁבָּת קוֹדֶשׁ, הֵרִי שְׁזָכָה לְתַקֵּן כָּל הַשִּׁית אֶלְפִין יְמֵי הַבְּרִיאָה.

זאת ועוד לפי מה שהאיר עינינו בעל "הכסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, ומרנא הרי"ח הטוב זי"ע בספרו "בן איש חי" דלמוד בשבת קודש עולה אלה פגמים מימות החול, ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלה – עולה מדברי רבותינו זי"ע:

כאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול).

רבנו מרדכי שרעבי התבטא פעם באזני מקרבו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ונשעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. למוד קבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד שבעים וחמש שנה בימות החל".

עתה, היפלא מדוע באים וחוטפים, ומנדבים ללמוד לע"נ, לזכות, לרפואה שלמה, לשמחה שתעלה יפה, – במקום לתת ברכון, או איזה מזכרת שלא זוכרים ממנה כלום, חלק זהר ותקוני זהר במחיר מצחיק. – ותשמח כל חניף בעולם הזה ובנודאי בעולם הבא. וכך יזכרו אותך לעד לטובה בזה ובבא, כל הקרובים, וגם המלאכים בשמים ימליצו טוב בעדך, ורבי שמעון בר יוחאי זי"ע בעצמו יברך אותך ויודה לך על כך. – נו יש עוד מה לחשב – צריך רק לקים מאמר חז"ל: "אם פגע בך מנוול זה משכהו לביהמ"ד אם אבן הוא נמוח אם ברזל הוא מתפוצץ". נסה ותינוכח, איך לבך מטהר ומזדכך ומתלהב לאבינו שבשמים.

וכח גדלת לימוד הזהר"ק נתן בהם חשק עצום עד כדי שעמדו ומכרו כלי כסף אשר ברשותם כדי לזכות ולזכות את כלל ישראל, וקימו בעצמם

[ח] הערה מאת רש"י: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המושג בהציר וכתבן אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת "ויצא" ברעיא מהימנא (דף עה) "ווי לאינן דאבלין תבן באורייתא ולא ידעין בסתרי דאורייתא". ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמדת תורת הקבלה.

"בוזו כסף בוזו זהב" - כי מה נחשב כסף וזהב - כנגד הצער של שכירתא בגלותא, ומה גם שעל ידי זה נשרפים הקלפות ומתבטלים הגזרות, - והעולם מכין עצמו לגאלה השלימה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י - "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי". ובזכות מזכי הרבים ישפע שפע רב בכל העולמות ונזכה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח:).

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה - כופה את מלכות הרשעה. - עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך. - מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י: זוכה לראות בנים לבניו. - זוכה לעשירות בעולם הזה. - זוכה לעולם הבא. - אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו. - נכנס לשנים עשר שערי גן עדן - ואין מוחה בידו. - משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות. - הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כולם להקדוש ברוך הוא. - הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלוים אותם, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר - ומיחדים רק לו.

ונספר ספור נורא מגדל הזכות של מזכי הרבים:

(יט) המזכה את הרבים הוא היחסן הכי הגדול בשמים

בספר ישמח משה עה"ת בהקדמה בקנטרס תהלה למשה (דף י"א ע"ב) וזל"ק: מבואר בזהר תרומה (דף קכ"ח ע"ב) שהוא זכאה בעי למרדך בתר חייבא וכו', בגין דייחשב ליה כאלו הוא ברא ליה ודא איהו שבחא דיסתלק ביה יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא וכו'. ועל דא באהרן ורבים השיב מעון וכתוב "בריתי היתה אתו החיים והשלום" (ועיי"ש בדף קכ"ט ע"א) כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

וכן שמעתי מאדמו"ח ז"ל אשר ספר לו מוזלל"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש ושאל רש"י ז"ל ר' איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד משרים מזלאטשוב מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו ר' איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בפתעניות וסגופים, וגם בה לא נתקרה דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמ"ח וצדקה, ופזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקרה דעתו שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם ובזה נחה ושקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אותו כל הפמליא של מעלה ע"כ.

מובן כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו ואך לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו. יוכל לספר כזאת.

מזה יכולים להבין איזה זכות גדול הוא לאלו שלומדים זזה"ק, וכל הפמליא של מעלה מדברים מהם, שבזכותם נצולים כל עם ישראל מכל מיני גזרות קשות ורעות, ומקרבין הגאולה, שנזכה בקרוב לראותה.

ב) המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו

כתב רבינו הקדוש רבי חיים פלאג'י זיע"א, בספרו "צוה מחיים" וז"ל: **המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו...** ואין ספק שהחכם בעצמו יוצא לקראתו עם סיעת אוהביו, כשפא לעולם הבא. ושמעתי מאדם שראה בחלום לבצע הבית אחד יושב אצל רב גדול שנפטר זה כמה שנים, והשתומם והתפלא איך זכה ההדיט לכה, ולא ידע שהלה הדפיס ספר אחד מספריו הקדושים. עכ"ל.

מי לא רוצה לשבת במחצת הרשב"י הקדוש?

הלא כל לב כמה לכה! וכל חללא דעלמא יתן בעד זה!

"וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו" (איוב פרק ב' ד').

מי שרוצה לזכות לכל זה יתקשר אלינו, לעזר להפיץ את שעורי הזהר הקדוש ויזכה לברכת הרשב"י הקדוש.

ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכל^ט, מזל גימטריה שבעים ושבע, שבזכות מזכי הרבים זכינו שסט זוהר הקדוש עולה רק 77 ש"ח, בבחינת תנו עז לאלוקים, (עז גימטריה 77 ובזה נותן כח ועלוי לפמליא של מעלה) וכל המכניס את ספר הזהר הקדוש לביתו יזכה לברכה ממזל העליון.

כי אפילו רק יהודי אחד שילמד כל שבת רק שעה אחת זוהר הקדוש, אי אפשר לספר הזכיות שהוא יקבל, אין עוד מחשב בעולם שיכול לספר כל השכר שלו, וכמה "חומת מגן" הוא בונה לכלל ישראל ומציל ומזכה לכל העולם.

כתוב בזוהר חדש שיר השירים [דף פ"ו ע"ב]: העוסקים בסודות התורה כאשר נשמתם עולה למעלה לאחר מאה ועשרים שנה, היא מתעטפת באור של סודות התורה, וכחות הקלפות והחיצונים לא יכולים לגשת ולהתאחז באותם הנשמות, ולא עוד אלא שהקב"ה חוקק את אותה הנשמה עוד בחיים חיותה בלבוש של השכינה הקדושה, וגם משתעשע בה, ולא עוד, אלא שירשת ב' עולמות עוה"ז ועולם הבא, ומי שלא לומד סודות התורה, כאשר יעלה לעוה"ב, אפילו יש לו מעשים טובים ולמד ש"ס ופוסקים וכו',

[ט] איתא בחז"ל, הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכל. לכאורה הלשון "שבהיכל" תמוה, שהרי המזל הוא שיוציאו הספר תורה מזהיכל ויקראו בה, וזהו המזל שקוראים בה ולא שתעמוד בהיכל?

הנראה לפרש, שאם מביישים הספר תורה על ידי שמדברים באמצע הקריאה ובין גברא לגברא וכו' אז יותר רצוי לספר תורה שתהיה בהיכל ולא שיוציאו אותה. וזה באמת מת מצווה. שמצווה כזאת שרק יחידים מקיימים, מקבלים שכר עבור כל העולם. וזהו הפשט משכן העדות, שהביהמ"ד והארון קודש יהיו עדות על כל הנ"ל.

[י] ועיין נפש החיים להגר"ח וואליץ זצ"ל, בביאור פסוק זה.

ולא למד תורת הסוד, דוחים אותו מגן עדן העליון, ואם הוא למד אפילו שלא הבין, מלמדים אותו בעולמות העליונים את תורת הסוד, ויכל לישב בישיבות גבוהות ולעסוק בסודות התורה.

מי לא מפחד מפצצת אטום של אירן?

כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! – ומי יודע מה ילד יום¹⁰!!!

משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, מגלים לנו, שרק בספר הזהר יפקון מן גלותא ברחמי, ורק אלו שילמדו זהר הקדוש ינצלו בתבת נח שהוא הזהר הקדוש.

כא) בואו ונתאחד כולנו ביחד

בואו ונתאחד כולנו ביחד ונתחיל ללמוד כל יום דף היומי של תיקוני זהר, שזה לוקח רק שתי דקות ביום, וזה אפשר גם ללמוד ולשמע ב"קול הזהר" בטלפון, ובשבת קודש נלמד שעה אחת למען תקוני השכינה הקדושה¹¹, ובעזרת השם יתברך, יתבטלו מעלינו כל גזרות קשות ורעות, ונזכה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי, בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים.

הקדשו מזמנכם היקר בכל יום לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו – ברוחניות ובגשמיות.

[יא] וכבר נשמע דברו של מרן הגאון הצדיק רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א, שהמצב היום יכול להיות מסוכן ח"ו יותר ממלחמת העולם, וצריכים זכויות גדולות בעם ישראל, ולהרבות בתורה ומצוות.

[יב] וכבר ידוע מעשה מהגאון רבי יהודה צדקה זי"ע, ראש ישיבת פורת יוסף, שבילדותו [כבן 10 שנים] בא לקבל ברכת האדמו"ר מגור "האמרי אמת" זי"ע, ושאלו מפני מה יש למסכת שבת 24 פרקים, והלך הגר"י צדקה לשאול לחכמי הספרדים, וחזר ותשובתו בידו, ששבת היא כלה ובת זוג לישראל – ולכלה צריך שיהיה 24 קישוטי כלה כנודע ליודעי ח"ן. וא-ה: ובשבת ביותר ראוי לקשט הכלה העליונה היא השכינה הקדושה.

בכחינו לשנות את המצב, בדינו הדבר, בואו נתגייס כולנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מגידי שיעורים עם בחורים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, **התחילו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את לימוד הזוהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח צדקינו ברחמים.**

במיוחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו, מחנך עם חניכו ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תישישים, כך יחדור תלמודם מנערוותם, לתלמודי תורה, לישיבות ולכוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזכה להיות מבני עליה כמו שכתוב בכסא מלך בהקדמה לבאורו על תיקוני זוהר.

וכבר פסק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל, מלמד צריך שילמד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, **בזה מניח נשמה אמתית.**

בספר חכם הרזים הוסיף על דברתו: כשאב שולח בנו למלמד ללמוד אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר, **אם המלמד של בנו לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו** - וגם אי אפשר שהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזוהר הקדוש, כמבואר בספרים הקדושים.

כמה גדול כח הלומד בזוהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י עליו השלום, ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמרו בגמרא (סוכה דף מה ע"ב): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי' יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה, ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו, ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו, מיום שנברא העולם עד סופו. ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי, ראיתי בני עלייה והן מועטין, אם אלף הן, אני ובני מהן, אם מאה הם, אני ובני מהן, אם שנים הן, אני ובני הן.

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו

(ג) כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים, כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיק, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צו ע"א): ...אזל ר' אלעזר אמר לשמעיתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפייהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר.

ופירש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובוה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

[ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל ורבי משה חיים לוצאטון] בענין כותל המערבי, סוד לזו: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לזו, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לזו שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי].

ובספר תורה וחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג') פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקיא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקיא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הזהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלנו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כאשר הוא בעולם ההוא (העליון) פוקד לאותו מקום (בעולם הזה) ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים

ממקור הברכות⁷, שכידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

(כב) "בְּזִכּוֹתֶיךָ הִגַּעְתִּי, לִךָ יֵשׁ חֵלֶק בְּגָאֵלֶת הָעָם!"

הַתַּבְטָא פֿעַם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמיים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות, יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בְּזִכּוֹתֶיךָ הִגַּעְתִּי, לִךָ יֵשׁ חֵלֶק בְּגָאֵלֶת הָעָם!". כך יִרְאֶה על כל יהודי ויהודי שְׁפָעַל לְמַעַן בִּיאָתוֹ.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בְּזִכּוֹתֶיךָ הִגַּעְתִּי".

שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

(א) על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. – ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהרח"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב). (וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד זי"ע).

(ב) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

[יד] כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניו.

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקוּתֵיכֶם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, **ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בב"א.**

וכולנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה, ובסגולתו "וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלינו, ב"עוז" והדר אלוקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורינו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח ליבינו, ותגל נפשינו, בישועת מלכינו, אמן כן יהי רצון.

בעז'השי"ת

מלכו התחזקות
בית שמש
 בית שמש

על שם רבינו הקדוש נ'הל נ'זבע מ'קור ח'כמה רבי נחמן מברסלב זיע"א
 הנה ימים באים נאום ה' וכו', לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דבר ה'
בספרא דא יפקון ביה מן גלותא ברחמי

בשמחה רבה הננו להודיע לכל בני עירינו
 עיר התורה והחסידות "בית שמש" תובב"א
 שיתקיים בעז"ה שיעור מיוחד

**בענין גודל מעלת לימוד וגירסת ספר
 הזוהר הקדוש - ובפרט בחודש אלול**

מאת הנודע בשערים פה מפיק מרגליות

הרה"צ ר' **שלום יהודה גראס** שליט"א
 אדמו"ר מהאלמין - בית שמש

מייסד "מפעל הזוהר העולמי" - ומחבר ספרי "אור הזוהר", "מאורות הזוהר" וכו'
 ועוד הרבה ספרים חשובים על מערכת השחיטה והכשרות, וקיום המצוות כהלכתן

ביום רביעי פ' שופטים, ב' דר"ח אלול

בשעה 8:15 בערב

בביהמ"ד "הקלויז" דחסידי ברסלב

רחוב רבי מאיר בעל הנס 1 - רמת בית שמש ב'

שי מיוחד ינתן בעז"ה מ"מפעל הזוהר העולמי" לכל משתתפי השיעור
 יהיה בעז"ה זוכן לקניית ספרי "מפעל הזוהר העולמי" במחיר מסובסד

בעזה ש"ת

דקה
דף הזוהר היומי
ביום

כולנו קוראים
את הזוהר

כולנו הולכים בעז"ה

למרכז **ב"ה** בית שמש

היום ב' דר"ח אלול

יום רביעי פר' שופטים

בשעה 8:15 בערב

בביהכ"נ "הקלויז דחסידי ברסלב"

רחוב ר' מאיר בעל הנס 1 - רמת בית שמש ב'

לשמוע דברי אלוקים חיים

על גודל מעלת לימוד הזוהר הקדוש

מאת הרה"צ ר' **שלום יהודה גראס** שליט"א

כ"ק אדמו"ר מהאלמין - בית שמש

- להכניס אור הזוהר לנשמת כל יהודי ויהודי -

זכור! שעה אחת של לימוד בספר הזוהר בשבת קודש בשמחה

שקולה כנגד מיליון שנה לימוד הנגלה

בטח אתה רוצה לדעת איך ? אז תגיע להדרשה ותזכה לשמוע

- איש בל יעדר -

תורתנו מגן לנו הוא ימליץ טוב בעדינו - זכותא דרשב"י עננו

**שי מיוחד ינתן בעז"ה מ"מפעל הזוהר העולמי" לכל משתתפי השיעור
יהיה בעז"ה זוכן לקניית ספרי "מפעל הזוהר העולמי" במחיר מסובסד**

